

PREPIH

01.02/XI • jubilejna številka • NI ZA PRODAJO

KOROŠKI ČASOPIS

10 let
prepiha

10 let
prepiha

**NOVA
OPREMA**

Tovarna oblazinjenega pohištva
2380 Slovenj Gradec, Pod gradom 4
Tel.: (02) 88 25 110; telefaks (02) 88 42 153

koroske pekane d.d.
DRAVOGRAD

Koroska c. 2
2370 Dravograd
Tel.: 02 87 21 000
Fax: 02 87 84 637

IGEM d.d.
SGP KOGRAD

BETON d.o.o. Dravograd
GRADBENA OPERATIVA KOROŠKE d.o.o. Ravne
GRADNJE d.o.o. Slovenj Gradec
INŽENIRING d.o.o. Dravograd
PRODAJNI CENTER d.o.o. Dravograd

TAB

Tovarna Akumulatorskih Baterij, d.d.
Mežica - Slovenija

ENERGIJA IZPOD PECE

ZM d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

ZANESLJIV PARTNER
ZA VSE VRSTE ZAVAROVANJ

certifikat št.132
ISO 9001

NIEROS[®]

NIEROS Metal

a FECRO company

Tovarna opreme d.o.o. · Gmajna 55 · SLO-2380 Slovenj Gradec

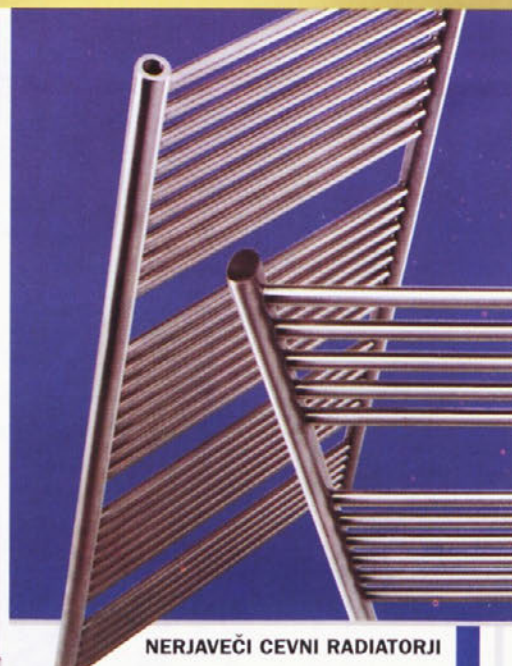
Telefon: ++386(0) 2 88 271 00 · Fax: ++386 (0) 2 88 44 078

E-Mail: info@nieros-metal.si

OGRAJE

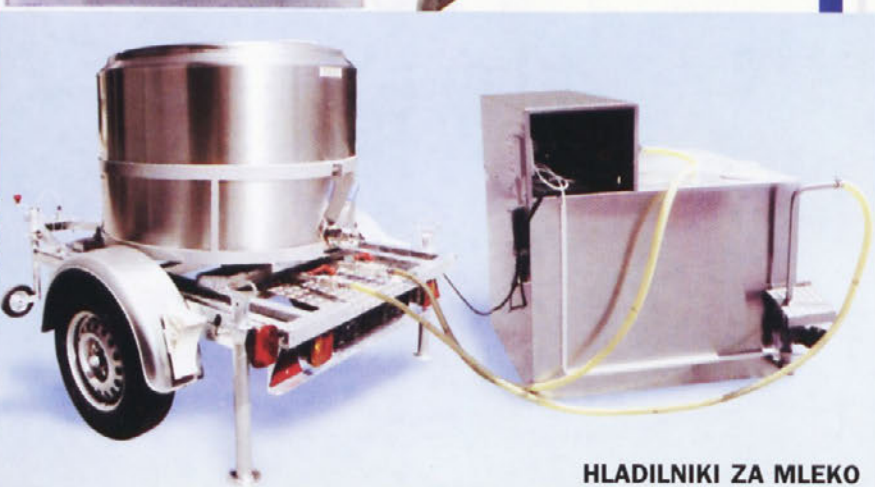
NERJAVEČA VRATA

NERJAVEČI CEVNI RADIATORJI

ODVODNA TEHNIKA

HLADILNIKI ZA MLEKO

Vaš zanesljivi partner za:

- skladiščne sisteme in logistiko
- vrata in stavbne elemente
- sanitarno opremo in opremo za odvodnjavanje
- opremo za proizvodnjo in trgovino
- specialne stroje in naprave
- proizvode iz polietilena

NA PRELOMU TISOČLETJA

Ni čudno, da ob norih ljudeh ponorijo še krave !

Aktualno gledališče

Nova slovenska vlada je končno popolna in parlament je brez skrbi, da bo vse skupaj delovalo v blagor naroda.

Zadnje čase pa se veliko sliši o škandalih in škandalčkih finančnega značaja in povprečen državljan ne ve, kdo je v ozadju. Nekateri trdijo, da ozadje vedno smrdi, drugi prisegajo na star pregovor, da riba smrdi pri glavi. Komu zdaj verjeti? Gledališčniki s Prevalj in iz Mežice pa posredujejo občanom in volivcem »eno veselo poslansko komedijo z lahkotnim zapletom in brutalno izpeljavo« v poduk, kakšen pač poslanec ne sme biti.

Korošci stavljamo vse upe na naši poslanki. Nadejamo se, da bodo predvolilne obljube uresničene v korist celotne koroške pokrajine...

Verjetno bodo poslanske pisarne na Koroškem še bolj obiskane kot je komedija »Štirje letni časi«, avtorja Vinka Moderndorferja. Gledalci in volivci namreč budno spremljajo dogajanja in ploskajo sproti ali ob koncu.

Našima poslankama vsekakor želimo uspešnejšo vlogo od gledališke, kot jo te dni predstavljajo gledališčniki s Prevalj in iz Mežice širom po koroški regiji.

Gledalec in volivec

Tudi sanje imajo svoje jutro in svoj večer.

NIKO

PREPIH

KOROŠKI ČASOPIS

Iz vsebine:

- Muta in Mutci 4
- 10 let Prepiha 5
- Koroška v sliki 6
- Anketa: Skok v novo tisočletje 7
- Prevent prodira na tuje 9
- Irma Pavlinič-Krebs odprla poslansko pisarno 12
- NIVEA za CUDV Črna 13
- Družabna kronika 18
- Elektronska glasba na Koroškem 20
- Tisnikar in Begič v Berlinu 23
- 90 let Vinka Cajnka 26
- Mednarodni plavalni miting »Ravne 2001« 28
- Nasmejmo se 33

Naslovnica: **Prepihova obletnica**

Foto: IVKO

PREPIH Koroški časopis
Izdaja ČZP VORANC, d.o.o.
Ravne na Koroškem

Glavni in odgovorni urednik: **Vojko Močnik**
Grafična priprava: **E. P. T., Veselin Vuković s.p.**,
Ravne na Koroškem, gsm: 041 707 862
Tisk: **Tiskarna ODTIS**, Ravne

Naslov uredništva: ČZP VORANC, do.o.
Ravne na Koroškem, Prežihova 24,
tel./fax: 02 82 22 999

Nenaročenih tekstov in fotografij
ne vračamo in ne honoriramo.

MUTA IN MUTCI

Sporočilo, ki ga je na naslove slovenskih medijev poslala policija, je bilo zelo skopo. Pripovedovalo je o tem, da so kriminalisti v eni od tovarn na področju upravne enote Radlje ob Dravi zasegli poslovno dokumentacijo in opravili preiskavo pri odgovorni osebi tega podjetja. Za ostala podjetja in njihove direktorje na tem koncu bi bilo krivično, če se o tem ne pove kaj več, saj lahko sum za sumljive posle pade vsa podjetja in direktorje od Gortine do Šturmove grabe, koder pač področje radeljske upravne enote.

Seveda pa je slovenski dnevni tisk že dan po tem sporočilu policijske uprave Slovenj Gradec pisal, da gre za družbo Tovarna Muta - Kmetijska mehanizacija. Zaposleni na Muti pravijo, da se dolga leta ni slišal njihov glas, zato so letos z Mute na naslov kriminalistične službe tudi poslali kazenske ovadbe zaradi negospodarnega ravnanja z družbeno lastnino oziroma lastnino v tranziciji.

Temeljita **kriminalistična preiskava** kakšnih sto kilogramov težke dokumentacije pa bo nemara odgovorila na dilemo o oškodovanju, ki se je v zadnjem letu stalno pojavljala med delavci na Muti ali pa bo pritrdila trditvam Slovenske razvojne družbe, to je večinskega lastnika, ki pravi, da z lastninjenjem in poslovanjem v tej tovarni ni bilo kaj narobe. Poleg prodaje Armatur Muta pa je bila to ena od bolj zanimivih zgodb, ki je

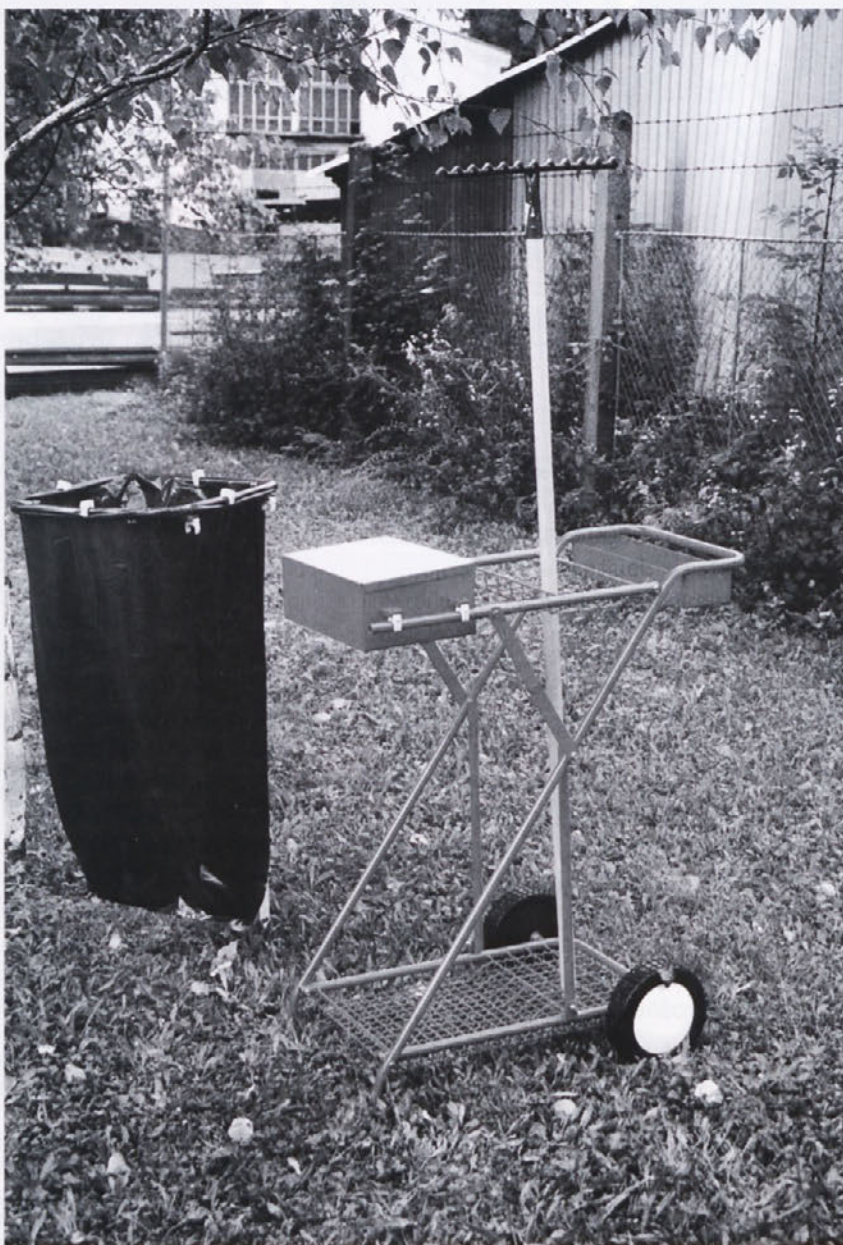
zaključevala lansko leto, naši viri pa pravijo, da se bo v tem letu kaj kmalu nadaljevala. Kriminalisti namreč počasi končujejo z delom.

Razumljivo je, da je zadnja kriminalistična preiskava v Tovarni Muta - Kmetijska mehanizacija in pri bivšem direktorju te tovarne Mežičanu Dragu Krištofu naletela na zelo velik

mentacijo in opravili hišno preiskavo pri nekdanjem direktorju podjetja.

Krištof na Koroškem - nekoč pa tudi v slovenskem merilu - v poslovnih krogih ni (bil) neznana osebnost: dolga leta je bil direktor rudnika Mežica, predstavnik slovenske gospodarske zbornice na Dunaju, direktor Tovarne opreme Mežica, zadnja

težavah že nekaj let, sicer ne bi pristala v Korzetovem Skladu za razvoj, današnjem Srd, Slovenski razvojni družbi. Te težave so se v lanskem letu odražale tudi v prekinitvah dela oziroma protestu zaposlenih, še posebej pa so konflikti izstopali na relaciji notranji lastniki na eni in direktor podjetja Drago Krištof ter Slovenska razvojna družba na drugi strani.

Mali delničarji tako...

Zaposleni, med katerim je večina tudi delničarjev, so prepričani, da za lastninske certifikate in za premalo izplačane osebne dohodke niso dobili vrednosti sorazmerne lastnine: tisti, ki je vložil certifikat v višini 350 tisoč tolarjev, po njihovem prepričanju ni dobil lastnine enake vrednosti, ampak le preračunan delež podjetja. Navajali so tudi podatek, da se je vrednost njihovih lastninskih certifikatov zmanjšala za 95 odstotkov. Enotni delež, ki ga imajo mali delničarji, tako naj ne bi ustrezal s certifikati plačane vrednosti.

Mali delničarji so tudi opozarjali ne odprto vprašanje okrog ocenjene lastnine. V začetku leta 1993 je bilo podjetje ocenjeno na 311 milijonov tolarjev, kmalu po tej cenitvi pa je bilo za 70 milijonov SIT prodano nepremičninsko premoženje, in mali delničarji so si razlagali, da je na ta način prišlo do

odmev. Na Koroškem se namreč ne zgodi ravno velikokrat, da bi kriminalisti v podjetju zasegli poslovno doku-

leta pa direktor Kmetijske mehanizacije na Muti.

Družba **Tovarna Muta - Kmetijska mehanizacija** je v

spremenjene vrednosti kapitala: prvotno ocenjena vrednost se je po njihovem zmanjšala na 241 milijonov tolarjev, kar bi

moralo biti zapisano tudi v otvoritveni bilanci. Menili so, da je na ta način prišlo do preoblikovanja lastnine v druga poslovna sredstva s povsem drugačnim kapitalnim statusom. Na vse to je tudi javnost v začetku leta 2000 pričel obveščati Janez Lah, ki so mu notranji lastniki ali tako imenovani mali delničarji, ki imajo 27,6 odstotni delež podjetja, zaupali enotno zastopanje.

Mimogrede, Janeza Laha se spomnimo tudi kot direktorja mariborskega Tama. Kot pooblaščen zastopnik enotnega skupnega deleža se je večkrat pisno obračal na preostale lastnike podjetja, Slovensko razvojno družbo in Kapitalski sklad. S Kmetijsko mehanizacijo pa je povezana tudi zgodba z Armaturami Muta in dr. Borisom Šuštarjem, ki se je pojavljal v dveh vlogah. Na eni stani kot glavni pogajalec za prodajo Armatur nemškemu Krombachu za peščico nemških »orlov«, na drugi strani pa je bil predsednik nadzornega sveta Slovenske razvojne družbe.

V začetku lanskega leta - in temu so mali delničarji tudi nasprotovali - je prišlo do sklenitve kupoprodajne pogodbe za del zemljišča s podjetjem Slovenske železarne - Armature Muta, Ravne. Na eni strani zaradi nizke cene, to je okoli 24 mark za kvadratni meter, po besedah Ivana Draušbaherja, župana Mute, pa se cena zemljišč na Muti vrti okoli 40 mark za kvadratni meter, na drugi strani pa zaradi dejstva, da na eni od parcel ni končan denacionalizacijski postopek, zanjo pa je vložen zahtevek za vračilo v naravi.

Mali delničarji Kmetijske mehanizacije pa bi radi uveljavili tudi predkupno pravico, s čimer pa ne soglašata ne Srd ne Kapitalski sklad, ki ima prav tako svoj delež v tem podjetju. Mali delničarji so tudi izrazili pripravljenost, da bi od tega

sklada odkupili njihov delež, kar pa se ni zgodilo. Srd pa so očitali, da je edini interes večinskega lastnika, da razproda lastnino brez predkupne pravice drugih družbenikov in celo brez njihove vednosti.

Zaposleni oziroma notranji lastniki so prepričani, da je pred leti država na nek način nacionalizirala njihovo imetje in ga razdelila po ključu, ki je v škodo delavcev. In v zadnjih šestih letih, kar se o usodi tega podjetja odloča v Ljubljani, gre podjetju iz leta v leto slabše. Dodajajo tudi, da so pripombam delavcev, ki so hkrati solastniki podjetja, običajno sledile grožnje o odpustu iz služba ali o propadu podjetja.

...Večinski lastnik drugače

V Slovenski razvojni družbi večino očitkov malih delničarjev zavračajo in razlagajo, da je cenitev podjetja na Muti potekala v duhu zakonodaje in da na Muti nekaterih dejstev enostavno ne razumejo. Kot denimo tega, da je lastnina pasiva, in če so na Muti prodali del nepremičnin, so za to prejeli denar in zaradi tega se ne spremeni vrednost podjetja. Tudi pri postopkih lastninjenja je bil po mnenju Srdovih ljudi dosledno upoštevan zakon, za predkupno pravico pa pravijo, da jo zakon omogoča ali ne.

Zakon o gospodarskih družbah pravi, da mora to biti opredeljeno v aktu o ustanovitvi podjetja. V primeru Kmetijske mehanizacije v ustanovitvenem aktu piše, da nihče od družbenikov, tudi Slovenska razvojna družba, nima predkupne pravice. Sicer pa Srd in Kapitalska družba kot večinska lastnika nameravata prodati svoj delež strateškemu partnerju ob pogojih, ki veljajo za prodajo Srdovih podjetij, nov lastnik pa naj bi zadržal enako število zaposlenih vsaj še dve leti.

(za)

10 let

Februarja 1991 se je korenito spremenila medijska podoba Koroške. Izšla je prva številka prvega vsekoroškega časopisa - dolgo pričakovan dogodek, ki se je lahko zgodil le z združitvijo tistih potencialnih ustvarjalcev javnega mnenja v našem okolju, ki so bili pripravljeni zastaviti imena in potrebno energijo za nastanek časopisa. Dogodek je takrat združil skorajda vso koroško novinarsko srenjo in druge piscoče Korošce, ki so bili pripravljeni svojo misel tudi javno predstaviti.

Ni jih bilo malo, ki so napovedovali časopisu kratek vek trajanja. Predvsem poznavalci koroškega vsakdana in navad so bili prepričani, da v tem okolju časopisu z ekonomsko naravnano poslovno politiko ne bo uspelo. Resnici na ljubo je treba povedati, da ti pesimisti niso svarili brez razloga. Le neposredni nosilci »projekta Prepih« vemo, koliko energije, trme in odrekanja je bilo treba vložiti v to, da se je Prepih prebil skozi vse porodne krče in se končno ustalil kot stalen spremljevalec dogajanj, brez katerega si mnogi koroške medijske sredine ne morejo več predstavljati.

Prepih ne bi preživel niti prvega leta, če ne bi bilo zvestih sodelavcev, pripravljenih takorekoč zastoj prispevati svojih člankov v našem časopisu. Njim in pa nekaterim poslovnežem iz močnejših koroških podjetij in ustanov, ki so časopis vseskozi podpirali, gre zahvala, da lahko danes svečano nazdravimo desetletnici časopisa. Nekateri sodelavci so zraven od vsega začetka, in ni je bilo številke Prepiha v vseh teh desetih letih, da ne bi sodelovali s svojim prispevkom. Celcer, Brumen, Jurač, Valtl, Ivič... so prispevali nenadomestljiv delež, ki ga zagotovo tudi v prihodnje po ekonomski logiki ne bo mogoče poplačati.

Posebnosti koroške sredine v odnosu do (lastnih) medijev so terjale visok davek. Prepih je začel kot tednik, več let je izhajal kot štirinajstdnevnik, dokler ga ni trda realnost prelevila v mesečnik. Cenjen v poslovnih krogih in med intelektualci je uspel prebroditi krizna obdobja in morda je danes še bolj zasidran v Koroško kot kdajkoli prej. Bili so časi, ko smo se v uredništvu spraševali, ali še vztrajati, bili so časi, ko smo skupno s Cerdonisem (Koroški tednik) načrtovali nov časopisni projekt tedenskega časopisa za koroško pokrajino. Verjeli smo, da bi s skupnimi močmi Koroški lahko zagotovili tisto kakovost, ki si jo zasluži... Drugi, predvsem odgovorni za občine in regijo, tega niso verjeli.

Morda bi bila naša pot bolj rožnata, če bi sledili trendom v slovenskih časopisih in svoj imidž gradili na škandalih in aferah. A sodili smo, da je teh že brez nas dovolj. Naj v zvezi s tem citiram sodelavca Edija Prošta, ki je pred petimi leti v članku z naslovom Zakaj Prepih ne objavlja anonimk med drugim zapisal:

...Proizvodnja afer, škandalov in povodov novih preprirov je neizčrpna. Mediji, ki svojo naklado temeljijo na tej proizvodnji, bi ob manjši produktivnosti te sfere usahnili, in dilema, s katero se že od začetka izhajanja Prepiha ukvarjamo njegovi tvorci, je pravzaprav tozadefna. Zato morda finančno nismo najudarnejši (beri: najuspešnejši) časopis, smo pa zato tisti časopis, ki sicer nepopularno, zato pa vztrajno podarja, da smo Korošci sposobni povezovanja in da je to naša usoda...

...Samo vzpodbujanje takega povezovanja nas bo, »tostranske« Korošce, tudi formalno združilo v Koroško regijo, v končno lastni državi Slovencev...

Ne bom trdil, da za dejansko ustoličenje pokrajine niso bolj od regijskega časopisa pomembni nekateri drugi dejavniki, brez pretiravanja pa lahko rečemo tudi, da je ni pokrajine brez časopisa. Ponosni bomo, če bo naš prispevek v naslednjem obdobju za Koroško v tej smeri razpoznaven. Tudi zato si ob 10. obletnici lahko Prepihovci upravičeno nazdravimo in si zaželimo vse najboljše. Predvsem pa še enkrat hvala vsem našim zvestim sodelavcem in ostalim, ki prispevajo k temu, da Koroška svoj časopis vendarle ima.

Vojo Močnik

KOROŠKA V SLIKI

Na zadnji seji v letu 2000 so sestali tudi člani stranke DeSUS iz Dravograda. Na posredovana poročila s strani članov izvršnega odbora stranke ni bilo pripomb, razen seveda pri usklajevanju pokojnin z rastjo plač v republiki Sloveniji.

V IO stranke so predstavniki društva upokojencev in društva invalidov Dravograd, saj stranka zastopa in dela v interesu članov obeh društev.

Posnetek Ivan Merc

Koroški pokrajinski muzej Slovenj Gradec in Knjižnica Ksaverja Meška sta izvedla predavanje o Jakobu Sokliču »Drobci za njegov portret«. Življenje in delo leta 1972 umrlega slovenjgraškega župnika in častnega občana je predstavil umetnostni zgodovinar Marko Košan.

Pred špitalsko cerkvijo sv. Duha v Slovenj Gradcu pa so slovesno odkrili Sokličev doprni kip.

Posnetka: Stanko Hovnik

Gospodarstvo in tehniška dediščina Koroške je naziv razstave, ki je do 30. aprila odprta v Koroškem muzeju Ravne na Koroškem. Razstavo je odprl državni sekretar Ministrstva za kulturo RS Silvester

Gabršček, pozdravni govor pa je prispevala županja Ivana Klančnik.

Na območju Zgornje Dravske doline je ena od bolj delujočih skupin LIKUS-a, skupine likovno in kulturnih ustvarjalcev - upokojencev, ki v posebni knjižni izdaji sleherno leto predstavijo svoja skupna dela. Mnogi med njimi pa izdajajo tudi svoje knjige, pesmi, črtice ali druge knjižne oblike. Večkrat se sestanejo, izmenjajo mnenja pa tudi iščejo vsebine, ki jih je vredno obdelati in zapisati, da ne potonejo v času pozabe naše prihodnosti.

Posnetek Kristl Valtl

Srečanja borcev Zidanškove brigade ob njeni 57 letnici ustanovitve so v mariborskem Narodnem domu udeležili tudi borci s Koroške. Brigada je bila po drugi svetovni vojni odlikovana z redom zaslug za narod I. stopnje, borci pa so ponosni tudi na listino o medsebojnem sodelovanju, ki so jo lani podpisali z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo.

Posnetek Stanko Hovnik

V Kmečki godbi Pernice so na kmetiji Ravnik opravili temeljit obračun minulega uspešnega leta. Tudi letos bo kapelnik Sandi Pungartnik namenil največ pozornosti kvaliteti in širitvi programa, vendar v zasnovi tako, da ostanejo zvesti vsebini in melosu, ki ju negujejo. Zanimivo je, da je godba pritegnila veliko mladih. Mladi vidijo v kulturnem delovanju samopotrditev,

najdejo družbo in nenazadnje veljavo, ko stopijo iz svojega kraja.

Posnetek Kristl Valtl

Slovenski gledališki muzej in Koroški pokrajinski muzej Slovenj Gradec sta pripravila razstavo »poljski gledališki plakat. razstavo je odprl dr. Leszek Hensel, svetovalec poljske ambasade v Republiki Sloveniji. Poljski plakat že dolga desetletja velja za vrhunski dosežek grafičnega oblikovanja, pri katerem se vsebinska polnost organsko veže s tehnično popolnostjo izvedbe. V mednarodnih razsežnostih se je celo uveljavil termin »poljska šola plakata«.

Posnetek Stanko Hovnik

Mladi koledniki so v letošnji trikraljovski akciji zbirali sredstva za šolanje otrok v Papui Novi Gvineji. Z zbranimi sredstvi bodo na misijonu poskrbeli, da bodo vsi otroci dobili prostor v šoli in osnovne učne pripomočke. V to akcijo so se prizadevno vključili tudi mladi iz župnije Črneče. Na sliki so koledniki iz Podklanca pri Dravogradu.

Posnetek Franci Kotnik

SKOK V NOVO LETO IN TRETJE TISOČLETJE

Vsak s svojimi pričakovanji smo vstopili v novo leto in v tretje tisočletje, ki nam bo prineslo delo, nove skrbi in tudi veselje. V novo leto smo stopili z nekaterimi evropsko usmerjenimi potezami, ki nas čakajo ob vstopu v Evropsko unijo. Ko pa smo povprašali naše naključno izbrane anketirance, s kakšnimi željami so vstopili v novo leto, so nam povedali.

NADA JESENIČNIK, Šentjanž pri Dravogradu:

»Vsak prihod novega leta je zame posebno doživetje, ker se zavedam, da sem vsako leto starejša.

Popravnično razpoloženju prinese veliko novega. Moja želja, ki jo imam letos, je gotovo ta, da bi uspešno končala šolanje in da bi bila srečna in zadovoljna v službi, katero že tudi imam. Seveda pa je tu še zdravje, ki ga človek najbolj potrebuje in je tudi največje bogastvo«.

DANILO SEČNJAK, Podgorje pri Slovenj Gradcu:

»Kaj naj rečem, gotovo je za mene prihod novega leta nekaj posebnega in gotovo je lep

trenutek. Vsako novo leto prinese kaj novega. Že to je novo, da si za eno leto starejši, potem pa se čez leto le pribijaš skozi probleme in težave, ki jih nikoli ne manjka. V tretjem tisočletju, ki je pred nami, pa si želim, da bi bilo mirno na vseh področjih, da ne bi bilo vojn in elementarnih nesreč.«

MARTA RAČNIK, Prevalje:

»Letošnje leto, ki se piše z letnico 2001, je za mene gotovo zelo pomembno. Kot dijakinja Zdravstvene šole v Slovenj Gradcu si najbolj želim to, da bi v mesecu juniju uspešno opravila zaključni izpit, za katerega se že sedaj pridno pripravlam. Čeprav smo z novim letom

stopili tudi v tretje tisočletje, za mene osebno to ne predstavlja nobenih sprememb. Želela bi le, da bi mladi, ko se izšolajo, imeli zagotovljene službe in delo«.

VIKTOR DVORJAK, Završe pri Mislinji:

»Ko smo vstopili v tretje tisočletje, sam pri sebi veliko razmišljam, kaj neki nam bo prineslo. Čeprav nisem kmet, vseeno z zanimanjem zasledujem novice o bolezni norih krav. Hvala Bogu, da je pri nas še ni - in je tudi ne sme biti, saj je vendar kmetijstvo že itak obubožano. Osebno pa imam v letošnjem letu veliko želja, ena od tistih, ki je v meni najbolj »goreča«, pa je, da bi dokončal gradnjo nove hiše«.

JERA PUŠNIK, Mežica:

»Želje ob letošnjem novem letu so gotovo enake kot mnogih mojih sovrstnikov, ki si kot dijaki pridobivamo znanje ter stremimo za tem, da bi šolanje čimprej končali in prišli do svojih poklicev. Jaz letos končujem Zdravstveno šolo v Slovenj Gradcu. Po zaključnem izpitu me čaka nadaljnje šolanje. Kje bom nadaljevala študij, še ne vem, želim si le, da bi po končani srednji šoli bila spreje-

ta na zeleno fakulteto«.

NIKO SINREIH, Kozjak:

»Pravijo, da na mladih stoji svet in da je bodočnost v mladih. To je že res, pa vendar se mladi že sedaj srečujemo s težavami. Mnogi, ki so končali šolo in se izučili ter prišli do poklicev, ne dobijo »šihita«. Zato nimajo potrebnih sredstev za preživljanje in preživljati jih morajo starši. Jaz sicer imam službo in hvaležen sem, da jo imam. Zato

je moja želja ob novem letu in na pragu tretjega tisočletja, da bi imeli mladi delo in zaslužek«.

F.JURČ

Od deseti obletnici delovanja Efektovih prostorov

Ob ustanovitvi je podjetje zaposlovalo le dva delavca, danes pa v holdingu dela dvesto delavcev. Varujejo že več kot 500 strank.

Slovenjgraško podjetje Efekt d.o.o., ki se ukvarja z varovanjem premoženja in ljudi na območju Koroške, Velenja in Zgornjesavinjske doline, je pred dnevi praznovalo desetletnico delovanja. Jubilej so obeležili s slovesno otvoritvijo novih upravnih prostorov na Gmajni 44/b v Slovenj Gradcu, kjer bodo poslovala tudi druga podjetja iz holdinga Efekt Proton.

Podjetje Proton je kot zametek današnje organiziranosti povezanih podjetji v sistemu Holdinga Efekt - Proton, nastalo pred petnajstimi leti. V začetku je zaposlovalo samo dva delavca, po več kot desetletju samostojne podjetniške poti pa v vseh podjetjih zaposlujejo 200 delavcev.

Bogdan Gabrovec

Bogdan Gabrovec, glavni direktor holdinga Efekt - Proton, je povedal, da holding izhaja iz podjetja Univerzal iz Slovenj Gradca, ki je od leta 1964 dalje zgradilo več kot 750 sistemov cevnih zračnih pošť po celi

Jugoslaviji. Z razpadom južnega trga se je podjetje razformiralo in leta 1986 je sedanji generalni direktor ustanovil firmo Proton d.o.o., ki se med drugim ukvarja z razvojem, svetovanjem in projektiranjem sistemov cevnih zračnih pošť ter izdelavo in vgrajevanjem sistemov v različne objekte.

Do sedaj je podjetje, ki zagotavlja kvalitetno izgradnjo najzahtevnejših sistemov cevnih zračnih pošť za vsakršne namene, v samostojni Sloveniji zgradilo okoli 50 sistemov cevnih zračnih pošť. Sistem cevne zračne pošťe je primeren za Transporte denarja in dokumentacije v denarnih ustanovah in veletrgovinah, za transport krvnih in drugih vzorcev v bolnišnicah in ambulan-
tah ali tudi drobnega materiala v industrijskih obratih.

Podjetje Efekt d.o.o., se ponaša se tudi s certifikatom kakovosti ISO 9002, zaposluje 114 ljudi. Direktorica Maja Gabrovec je povedala, da s svojim programom varovanja varujejo že preko 500 strank, prav toliko pa jih je vezani na nadzorno-intervencijski center v Slovenj Gradcu in na nadzorno-intervencijska centra v Velenju, ter nadzorno-intervencijski center za zgornjo Savinjsko dolino.

Po raziskavi, ki so jo opravili v reviji Podjetnik, sodi podjetje med najbolj dinamična mala podjetja v Sloveniji. Slednje kažejo tudi finančni podatki, saj so v samo v podjetju Efekt v letu 1999 ustvarili 250 milijonov tolarjev prometa, lanska realizacija pa je bila okoli 345 milijonov tolarjev. Skupna realizacija na nivoju holdinga v lanskem letu pa znaša približno pol milijarde tolarjev.

Tudi v prihodnosti glavni cilj podjetja Efekt ostaja zagotavljanje dolgoročne stabilnosti

Maja Gabrovec

in skrb za naročnike varnostnih storitev, zato jim nudijo tudi spremljajoče storitve, ki zajemajo svetovanje, projektiranje, dostavo, usposabljanje, garancijo, servis in vzdrževanje. Da bodo njihovi varnostniki vedno v dobri fizični kondiciji, v kleti upravne stavbe urejajo tudi vadbeni prostor, kamor bodo efektovcu prihajali najmanj enkrat na teden.

Jasmina Detela

PREVENT NA HRVAŠKEM

Prevent iz Slovenj Gradca in splitska družba **AD Plastik** sta v Solinu pri Splitu odprla nov obrat za izdelovanje prevlek za evropsko avtomobilsko industrijo. V Solinu bodo proizvajali večinoma za francoski Citroen, pri čemer je Prevent zagotovil vso potrebno tehnologijo, organizacijo proizvodnje in tržišče. Obrat bo letos zaposloval okoli 250 delavcev, v naslednjih štirih letih pa naj bi delov njem dobilo 500 ljudi.

-vik

Prevent Sarajevo d.o.o. iz Visokega in Prevent d.d. iz Slovenj Gradca sta večinska lastnika privatizacijskega investicijskega sklada v Bosni in Hercegovini

PREDSTAVITEV PRIVATIZACIJSKEGA INVESTICIJSKEGA SKLADA PREVENT INVEST D.D. SARAJEVO

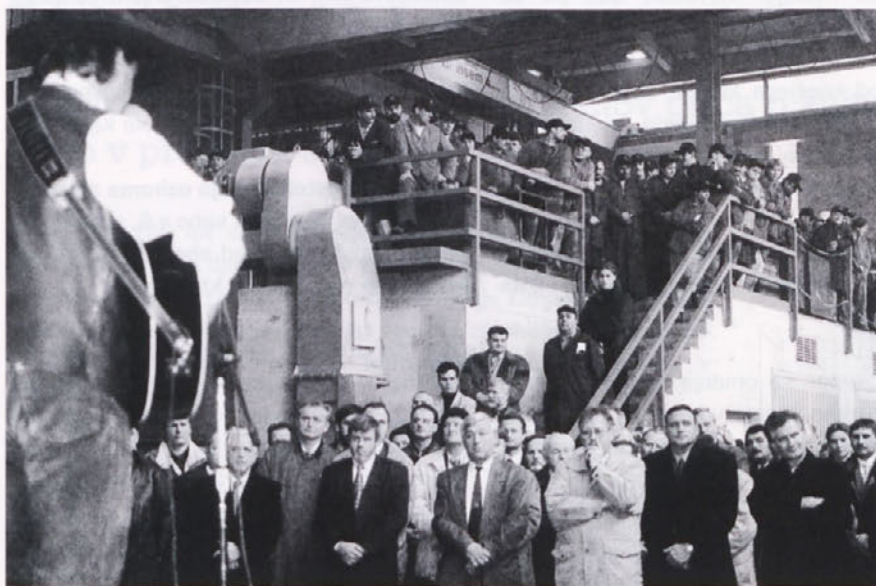
Javni vpis in vplačilo delnic bosta potekala do konca februarja.

V začetku januarja so predstavniki družbe za upravljanje Blago d.o.o. na novinarski konferenci v Sarajevu spregovorili o privatizacijskem investicijskem skladu **Prevent Invest d.d. Sarajevo**. Komisija za vrednostne papirje Federacije Bosne in Hercegovine je 5. januarja družbi za upravljanje Blago d.o.o. izdala dovoljenje za ustanovitev sklada. Ustanovitelji družbe so štiri podjetja, dve iz Slovenije ter dve iz Bosne in Hercegovine. Večinski lastnik je poslovni sistem Prevent, in sicer Prevent Sarajevo d.o.o. (40 odstotkov) ter Prevent d.d. iz Slovenj Gradca (20 odstotkov). Soustanoviteljici sta Establish d.o.o. (20 odstotkov) in Ilirika d.d. iz Ljubljane (20 odstotkov).

Osnovni kapital sklada znaša 200 milijonov konvertibilnih nemških

mark. Prodajna cena delnice sklada je 10,15 konvertibilnih nemških mark, medtem ko znaša nominalna vrednot delnice 10 konvertibilnih nemških mark. Javni vpis in vplačilo delnic bosta zaključena februarja 2001. Sklad želi v prvi fazi pridobiti čimveč investorjev. Zbrana sredstva v obliki denarja in delnic bo sklad prvotno namenil podjetjem na področju Federacije Bosne in Hercegovine, ki so bila in bodo povezana z avtomobilsko industrijo. Sklad bo investiral sredstva tudi v podjetja, ki imajo strokovni kader, pregled nad trgom tehnologij in znanja ter v ostala perspektivna podjetja, ki nimajo zagotovljenega trga in svojega kapitala za optimalno izkoriščanje proizvodnih kapacitet.

NE SEDEM, DESET SUHIH LET

Brez onih zgoraj na mostu bi ta barka potonila

V **Livarni Vuzenica**, mimogrede, to je ena največjih livarn v državi, kjer si služi svoj z ognjem in vročino ožarjen kruh nad tristo delavcev, so predali svojemu namenu novo avtomatizirano livarsko linijo. Investicija je veljala nad trideset milijonov nemških mark. Prinesla pa bo v prvi vrsti lažje delo livarjem in seveda tudi možnosti za večjo in še kvalitetnejšo proizvodnjo.

Kvaliteta in znanje vuzeniških livarjev pa sta ravno dejavnika, ki sta

jim kljub mnogim težavam zadnjega desetletja pomagala, da so sploh ostali na površju in niso potonili kakor večina tovrstnega koroškega gospodarstva. Med ljudmi je v večini vsidrano mnenje, da marsikaj sploh ni potonilo zaradi tržnih razmer, temveč zaradi pohlepa in poti, po katerih se je dalo najceneje spraviti delavske žulje v zasebne žepe. Tako pač ljudje, politika in le redko tudi ekonomija pa govorita drugače.

Tudi vodstvo je imela Vuzenica nekako pozitivno trmasto in vztrajno. Dobili so tudi novega solastnika, to je mariborska Surovina, s svojimi, tudi koroškimi izpostavami. To je tudi povsem naravna povezava, saj je livarjem nemalokdaj primanjkovalo surovin.

Bilo pa je uspehu primerno tudi slovesno. Direktor **Boris Kralj** se je zahvalil livarjem za skrajno potrpežljivost, za delavnost, v programu sta se odrezala **Milan Kamnik**, s svojimi bolj ali manj delavsko uglašeni melodijami, in **Mitja Šipek**.

Padale so lepe besede, ki bodo še kako potrebne v prihodnosti, proizvodnjo je pognal najstarejši livar in po kozarcu toplega so se livarji spravili na delo.

Ročno prenašanje loncev taline, ročno kaluparjenje bo le še spomin in vzrok morda včasih malce trde nostalgije na čase, ko smo še tako delali.

k.valtl

Ravne:

O USTOLIČEVANJU KOROŠKIH VOJVOD

V Likovnem salonu na Ravnah na Koroškem smo lahko prisluhnili zanimivemu predavanju **prof. dr. Petra Štiha** iz Filozofske fakultete v Ljubljani o ustoličevanju karantanskih knezov in kasneje koroških vojvod. Predavanje se je nato razvilo v burno debato tudi o tem, kdo si upravičeno ali neupravičeno lasti ta starodavni obred, ki je bil sprva nekaj običajnega, v sredini srednjega veka pa že poseben dogodek, izveden v slovenskem jeziku, nemško govoreči Avstrijski ali Slovenci. Prof. dr. Peter Štih meni, da oboji.

Na našem območju že prej govorimo o politični tvorbi »Samova plemenska zveza«. Karantanija pa je bila najstarejša država Slovanov in knežji kamen je najstarejši poznani ohranjeni simbol oblasti v celotnem vzhodnoalpskem prostoru med Donavo in Jadranom.

V Ilustrirani zgodovini Slovencev, ki jo je izdala založba Mladinska knjiga v Ljubljani leta 1999 na strani 73 piše: »Karantanija je najpomembnejša politična tvorba na prvotnem ozemlju oblikovanja slovenskega naroda od 7. do 11. st. Nekaj časa je združevala v svojih mejah skoraj vse alpske in panonske Slovane (Karantanci), prednike Slovencev. Ime Carantanum je pred-slovenskega izvora (od predindoevropskega kar žskala' ali od keltskega karantos žprijatelj, zaveznik'); ohranilo se je iz antike pri posameznih krajih, zlasti v okolišju Gosposvetskega polja.«

Prof. dr. Peter Štih je na Ravnah obiskovalcem prireditve povedal, da je obred ustoličevanja povezan z dvema eminentni-

ma spomenikoma. Eden je knežji kamen, drugo je vojvodski stol.

»Eden je stal pri Krnskem gradu, drugi je stal v bližini cerkve gospe Svete. Pravo jedro obreda je tam, ko je vojvoda oblečen v kmečko obleko sprejel oblast od kmeta, ki ga je spraševal v slovenskem jeziku. Ta del je potekal pri knežjem kamnu, pri spomeniku, ki je danes hranjen v koroškem deželnem muzeju. Vojvodski stol pa še danes stoji na svojem mestu ob cesti med Celovcem in Šentvidom. Ta spomenik je mlajši od knežjega kamna in je zvezan s fevdalno komponento obreda, medtem ko je knežji kamen zvezan z arhaično karantansko komponento obreda.«

Na vprašanje, od kdaj so prve uradne omembe knežjega kamna, je dr. Štih odgovoril:

»Knežji kamen se omenja relativno pozno. Prvo omembo imamo verjetno iz 11. stoletja sicer v kasnejšem dokumentu, čeprav ni dvomiti, da je ustoličevanje obred, ki so ga poznali Karantanci že sredi 8. stoletja. In tudi v konverziji imamo dve mesti. V tem znamenitem spisu, ki opisuje najstarejšo karantansko zgodovino, imamo dve mesti, iz katerih se da slutiti ali pa lahko interpretiramo, da je tam že govora o ustoličevanju. Tako da je knežji kamen gotovo spomenik iz zgodnjega srednjega veka in je po današnjem vedenju in znanju, ki ga imamo, najstarejši ohranjeni simbol oblasti v celotnem vzhodnoalpskem prostoru med

Donavo in Jadranom.«

Dr. Štih je omenil, da lahko povezujemo, lahko vlečemo nekatere paralele še z nekaterimi drugimi slovanskimi narodi.

»Tako je. Imamo znameniti opis, kako je češki knez Bretislav postal knez leta 1037 na Hračenih. Opisano je, kako je potekalo to ustoličevanje. Paralele med koroškim ustoličevanjem in ustoličevanjem češkega kneza so zelo izrazite. Sledovi obstajajo tudi pri nekaterih drugih slovanskih ljudstvih. Takrat, v zgodnji fazi ni bilo ustoličevanje nič izjemnega, izjemno postane šele kasneje.«

Ali je obred ustoličevanja oziroma ali so ga južni Slovani prinesli s sabo v 6. stoletju ali pa je mogoče ta obred obstajal že prej na koroškem prostoru ali kje blizu?

»Kot se zdi, pri samem obredu gre za inštitucijo, svečanost, ki bi bila tipično slovanska. Druga stvar so motivi, na primer marogast bik, kobila itd. ti motivi pa so lahko starejši in so paralele bistveno širše. Ali so ga prinesli s sabo, tega ne vemo. Antika ne pozna takšnih obredov, tako da ne moremo vezati tega obreda na antično zgodovino Koroške.

Kot kažejo te paralele z drugimi slovanskimi ljudstvi, je bil to en običaj žen ritus', ki je bil značilen tudi za druga slovanska ljudstva, kot pri Germanih na primer, ko svojega poveljnika, kneza dvignejo na ščit. Tukaj pa so ga posadili na kamen.«

AJDA PRISLAN

Obisk ministrice za kulturo

Ponovno bo treba razmisliti o enotnem koroškem muzeju

Predstavniki ministrstva za kulturo pod vodstvom ministrice Andreje Rihter so na sedežu Območne gospodarske zbornice v Dravogradu s koroškimi župani in predstavniki kulturnih zavodov razpravljali o organiziranosti in financiranju kulturnih ustanov na Koroškem. Na ministrstvu menijo, da bi bilo smiselno povezati Koroški muzej Ravne s Koroškim pokrajinskim muzejem Slovenj Gradec.

Koroški župani so večkrat opozorili na probleme državnega oziroma občinskega financiranja kulturnih zavodov. Čeprav so občinski proračuni že zdaj preobremenjeni, bo kulturno ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom za finance po sprejetju novih zakonov na tem področju postavilo jasna merila o tem, katere ustanove bodo upravičene do državnih virov. Med njimi bodo muzeji, ki bodo pridobili status območnih ali regijskih ustanov, skladno z uredbo o vzpostavitvi muzejske mreže pa se bo izoblikovala javna služba za strokovno varovanje premične kulturne dediščine, katere programski stroški bodo bremenili državo.

Za Koroški pokrajinski muzej Slovenj Gradec je država predvidela status območnega muzeja, medtem ko ravenski muzej ostaja medobčinski in ga financirajo občine ustanoviteljice (Črna, Mežica, Prevalje in Ravne).

«Čeprav so se župani koroških občin za nekatera področja že

dogovorili, ostaja odprto vprašanje sedežnega muzeja oziroma, zame bolj problematično, varovanje premične kulturne dediščine na Koroškem. Menim, da je bistvena vloga sedežnih ustanoviteljic in občin, da zadeve dorečejo. Stališče ministrstva je, da občine ustanovijo enotno ustanovo, ki bo imela javno službo za varovanje premične kulturne dediščine, ki je nacionalnega pomena,« je dejala ministrica **Andreja Rihter**.

Kot je znano, so občine v preteklosti že razmišljale o skupnosti muzejev s sedežem v Slovenj Gradcu. Tedaj se je zapletlo pri vprašanju sedeža muzeja, saj so občine zastopale svoje interese oziroma skušale zadržati sedanje stanje. Ta problem je v včerajšnji razpravi ponovno izpostavil **Marko Košan**, direktor Koroškega pokrajinskega muzeja. Dejal je, da se na Koroškem kaže nujnost strokovnega sodelovanja, ki pa se je ustavilo že na formalnih ravneh. Košan je poudaril, da je njihov interes združevanje, pri čemer je Koroški pokrajinski muzej že pripravil vsebinska izhodišča varovanja premične kulturne dediščine.

Tudi po mnenju direktorice Koroškega muzeja Ravne **Karle Oder** je potrebno doseči soglasje, o tem, kakšen bo organizacijski model, pa je po njenem stvar nadaljnjih dogovorov. «Dogovor je nujno doseči, ker je od tega odvisna kvaliteta in obseg varovanja premične kulturne dediščine,« je dodala Odrova.

(plt)

V Črni so preselili etnološko zbirko, ki je bila 32 let v utesnjenih prostorih

Več kot 160 razstavljenih eksponatov priča o kulturi in delu na kmetijah v okolici Črne v prejšnjih stoletjih

V več kot 150 let stari Štulerjevi hiši, ki je pod spomeniškim varstvom, so pred dnevi v Črni na Koroškem slovesno odprli prenovljeno etnološko zbirko, ki prikazuje življenje Črnjanov v 18. 19. in 20. stoletju. Zbirka je velikega pomena za občino Črna, saj so z njeno otvoritvijo zaokrožili kulturno-turistično ponudbo v središču mesta.

Etnološko zbirko obsega več kot 160 eksponatov in so jo prvič odprli leta 1978. Svoje mesto je našla v mansardnih prostorih nad avtobusno postajo, kjer zaradi prostorske stiske ni nikoli zaživela. «Ker so bili eksponati zelo stisnjeni, si je obiskovalec posamezne predmete težko ogledal. Problematične so bile tudi stopnice, ki so starejšim ljudem in invalidom oteževale dostop,« je pojasnil črnjanski župan **Franc Stakne**.

Seveda so Črnjani na zbirko, ki je občino veljala šest milijonov tolarjev, izredno ponosni, saj lahko odslej nekaj novega in lepega pokažejo turistom, izletnikom in pohodnikom.

Kot je povedal Alojz Repanšek, ki je poleg direktorice Koroškega muzeja Ravne, magistre Karle Oder, oblikovalke Blanke Kamnik, predsednika gradbenega odbora Franca Predikaka in koordinatorja Primoža Vodovnika skrbi za postavitev in dopolnitev zbirke, so v

Novo etnološko zbirko, ki so jo odprli v teh dneh, si je že ogledalo precej domačinov

muzeju na ogled eksponati, ki govorijo predvsem o življenju domačinov v prejšnjih stoletjih.

«Tukaj imamo nekaj kmečke dejavnosti, nekaj obrtništva, gostinstva, precej imamo železarstva, predelave mesa, mlinarstva in poljedelstva, na ogled pa so tudi nekatere fotografije in instrumenti, ki jih težko kje vidiš,« pove **Alojz Repanšek**.

Jasmina Detela

Poslanka Irma Pavlinič Krebs odslej na voljo tudi za občane

Poslanka Irma Pavlinič Krebs bo v domači občini Ravne občanom na voljo vsak prvi, drugi in tretji ponedeljek v mesecu

Poslanka v državnem zboru in podpredsednica državnega zbora Irma Pavlinič Krebs bo odslej na voljo občanom vsak prvi, drugi in tretji ponedeljek v mesecu v prostorih občine Ravne na Koroškem, in sicer med 9. in 13. uro.

Glede na oddaljenost nekaterih krajev in naselij v Mežiški dolini bo poslanka vsak zadnji ponedeljek v mesecu dosegljiva tudi za Črnjane, Mežičane in Prevaljčane in sicer v prostorih občine Črna med 9. in 11. uro, v prostorih občine Mežica med 12. in 14. uro in v prostorih občine Prevalje med 14. in 16. uro. Občani se lahko tudi pisno obrnejo nanjo, tako da svoje pisanje naslovijo na tajništvo občine Ravne na Koroškem.

Poslanka, ki je med drugim tudi članica odbora za notranjo politiko, komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve in komisije za poslovnik, na različnih področjih že sodeluje s koroškimi župani. Pravi, da bo prisluhnila tudi občanom in poskušala vse njihove težave osebno reševati.

Jasmina Detela

Priznanja Prevaljčanom

Na Prevaljah so nedavno podelili občinska priznanja. Priznanje občine za preteklo leto je prejel **Vladimir Medvešek**, za pomemben prispevek pri ustanovitvi samostojne občine Prevalje. Zlato Sušnikovo priznanje je občinski svet namenil **Mitji Šipku**, za bogat prispevek na kulturnem področju, srebrno Sušnikovo priznanje je prejela **Marija Suhodolčan Dolenc**, za življenjsko delo na področju bibliotekarstva, **Hedvika Gorenšek** pa je za prizadevanja pri kul-

turnem razvoju Leš dobila bronasto Sušnikovo priznanje.

Za športne dosežke in delo na področju športa so na Prevaljah nagradili **Jožeta Drevenška** z zlatim priznanjem za dolgoletno delo v odbojgarski sekciji društva Partizan, s srebrnim priznanjem zdravnika **Jurija Gorjanca** za njegovo vlogo v alpinistično smučarski odpravi na Mont Everest, z bronastim priznanjem za šport pa uspešna plesalca **Špelo Blatnik in Nala Vute**. (plt)

Nova stanovanja na Dobjem dvoru

Dvaindvajset srečnežev že rožlja z ključi

Dvaindvajsetim srečnežem sta ravenska županja Ivana Klančnik in direktor ravenskega stanovanjskega podjetja Stojan Gerdej izročila ključe novih stanovanj na Dobjem dvoru. Celotna investicija je vredna več kot 300 milijonov, poleg gradnje poslovno-stanovanjskega objekta pa vključuje še ureditev parkirišč in okolice zgradbe.

Od skupno 22 stanovanj jih je 16 neprofitnih, pet jih je delanih za trg, eno pa je invalidsko. Stanovalci bodo stanovanja ogrevali s tekočim plinom, investitor novogradnje, ki je zaradi nekaterih komunalnih zapletov in dograditve dodatnih stanovanj trajala dobra tri leta, pa je Stanovanjsko podjetje Ravne. Direktor **Stojan Gerdej** je povedal, da v letošnjem letu načrtujejo prenovo blokov za občinsko stavbo v središču Raven, z preureditvijo podstrešij pa nameravajo urediti še nekaj dodatnih neprofitnih oziroma socialnih stanovanj.

Jasmina Detela

KRPAČEVI DNEVI

Ob 100-letnici rojstva uglednega kulturnega in javnega delavca Ivana Krpača so v Kulturnem društvu Šmartno sklenili, da bodo vsako leto v drugi polovici meseca decembra organizirali različne prireditve v počastitev spomina na njegovo vsestransko in bogato ustvarjalno delo. V čast tki. »Krpačevih dni« se je zvrstilo kar nekaj kulturnih dogodkov, zaključili so jih s sveto mašo z božično novoletnim koncertom kvarteta Svít iz Bevc.

Samo zamisel, katero upajo, da bo prešla v tradicijo, so začeli z odkritjem spominske plošče na njegovi rojstni hiši v Šmartnem, ravno 101 leto po njegovem rojstvu.

Med obema vojnama je **Ivan Krpač** služboval v domačem kraju. Bil je hkrati občinski tajnik in organist. Loteval se je ustanavljanja in vodenja številnih kulturnih, športnih in drugih organizacij in društev, tudi gasilstva. Posebno lepe uspehe je imel z zborovskimi in instrumentalnimi skupinami.

Šmartno je po njegovi zaslugi postajalo središče družbeno kulturnih dejavnosti v Mislinjski dolini, pomembno tudi za celotno

Koroško. Nemška okupacija pa je zaostriala tudi delovanje večine takratnih športnih in kulturnih društev. Ivan Krpač pa se je brez oklevanja odločil za odpor. Že 1942 leta je bil na ustanovnem sestanku OF izbran za predsednika območne organizacije. Verjetno so bila najbolj drzna tista njegova dejanja, ki so bila povezana z oskrbo partizanskih enot in z usmerjanjem mladih fantov v partizane. Po osvoboditvi je nadaljeval svoje delo, postal prvi predsednik krajevnega ljudskega odbora Šmartno, obnovil delovanje večine društev, organiziral dramske uprizoritve in koncertne nastope ter ostal cerkveni organist. S predsednikovanjem v domači občini je moral leta 1952 prenehati, zaradi različnih pogledov na politično dogajanje v domačem kraju in v svetu. Umrli je aprila leta 1953, star še le 55 let. Prireditve se je udeležil tudi predsednik države **Milan Kučan**, saj je njegova žena Štefka ena izmed petih Krpačevih otrok. Prisotnih pa je bilo še veliko drugih krajanov in vseh, ki se spominjajo dobrih Krpačevih dejanj.

-hs

NIVEA ZA CUDV ČRNA

Podjetje Beiersdorf Ljubljana d.o.o. je s svojo blagovno znamko NIVEA tudi lani pripravilo dobrodelno akcijo, ki bo pripomogla k bolj prijaznemu in bolj kakovostnem bivanju gojencev v Centru za usposabljanje, delo in varstvo iz Črne na Koroškem.

Za vsako modro-belo NIVEA kartico, s katere se smehlja snežinka, ki smo jo poslali v Črno, bo NIVEA namenila 50 SIT Pripravili so tudi elektronsko razglednico na strani www.whisasrecenet. Vsaka razglednica, ki jo po elektronski pošti pošljemo prijatelju, je hkrati poslana tudi v Center v Črno na Koroškem. Pomembna sta le misel in dobre želje, ki jih lahko pripišete na kartico.

Glede na predlanski uspeh dobrodelne akcije so zdaj cilji še višji S Centrom v Črni je podjetje Beiersdorf sklenilo trajnejše sodelovanje Predvidoma v naslednjih štirih letih bo z dobrodelno akcijo zbranih toliko sredstev, da bo Center lahko odkupil in uredil hišo za ustanovitev bivalne skupnosti.

Do 28 decembra je v Črno prispelo že več kot 15000 razglednic, ki so jih preštevali vse do 15 januarja.

Poleg obširne distribucije kartic v medijih (vloženke), jih je bilo mogoče dobiti tudi na internetu, v Baby Centrih ter izbranih trgovinah, kjer so modri NIVEA božički razveseljevali nakupovalce.

Tudi v Pravljicnem svetu v Cankarjevem domu, ki je potekal med 13

in 23 decembrom so malčkom in njihovim staršem pripravili več presenečenj V modro-belem svetu so se lahko igrali, risali, izrezovali nasmejane NIVEA snežinke, poslušali pravljice ter dobili kartice za dobrodelno akcijo NIVEA - Za hišo sreče Odziv je bil res neverjeten! Obiskovalci so akcijo z veseljem sprejeli - pridno so pisali voščila v Črno na Koroškem in tako pomagali gojencem v Centru.

Ravne na Koroškem :

Pohod sedmih talcev

Prvo nedeljo v januarju je spominski park iz časa NOB pri Sv. Neži na Koroškem Selovcu obiskalo preko sto domačinov. Že tradicionalno so iz raznih smeri, številni člani borčevskih in veteranskih organizacij, svojci pobitih, mladi ravenski taborniki in planinci s starši ter učenci osnovnih šol Juričevega Drejčka, Koroških jeklarjev in Prežihovega Voranca prehodili pot spomina na sedem talcev.

Ob spominskih kamnih v gozdu, postavljenih sedmim zavednim možem, ki so jih nemški policisti januarja 1945 iz dravograjskih gestapovskih zaporov na ta kraj prišli mučiti in pobit, je zbranim o

tem žalostnem dogodku pripovedoval **Alojz Pristavnik**. Med drugim je dejal, da je pomembneje od iskanja krivde zavedanje in poznavanje dogodkov iz časa NOB, da se ne bi grozote kdaj ponovile.

Žrtve poboja so bili Menart Ivan-Čiča, Stropnik Pavel, Kavtičnik Alojz-Tomo, sedemnajstletni partizanski kurir Kotnik Andrejček, pa neznani partizan ter Gostenčnikova oče in sin iz Jurčkove domačije pod Uršljo goro, kjer so bili izdani partizani ujeti in v zapore prepeljani jeseni 1944 leta. Okupatorjeva vojska se je zadnje mesece vojne tod še posebej znašala nad prebivalstvom, zato so bili ljudje previdni; šele po treh tednih so partizanski aktivisti zmrznjena trupla talcev skrivaj pokopali pri bližnji cerkvi Sv. Neže.

Kulturni program s partizanskimi pesmimi in z recitiranjem lirike upora so izvedli učenci osnovnih šol ter pevci zbora Ksaver Meško iz bližnjih Sel.

Samo Šavc

ODPRAVLJENA NEVARNOST

Kar štiri leta nevarnosti in opozoril so bila potrebna, da so konec preteklega leta popravili nevaren usad pod cesto iz **Vuhreda** proti **Ribnici na Pohorju**. Po tej regionalni poteka dokaj pomemben promet proti Ribnici, se navezuje na vso območje Antona na Pohorju, na Hudi kot in deloma na Orlico.

V preteklem letu so tudi »Hudourniki« opravili precejšnja dela na saniranju brežin Vuhreščice, naredili in obnovili nekaj jezov, tista nujna dela, ki bodo v prihodnje zaščitila mostove in cesto, ki naj bi v tem letu dobila vsaj še poldrugi kilometer asfalta in tako po svoje skrajšala in naredila varnejšo povezavo med dolino in Ribnico na Pohorju. Dela bodo opravili delavci iz Cestnega podjetja iz Maribora.

k.valtl

Usad je popravljen in se precej drugega je pripravljeno!

Igrali invalidom

Da znajo naši glasbeniki prisluhniti potrebam soljudi in večkrat zaigrati tudi zas-tonj, so med drugim pokazali **Adi Smolar, Milan Kamnik in Slavko Rožič**, ko so ob zaključku leta v gostišču Dular koroškim invalidom s pesmijo in glasbo polepšali vstop v novo tisočletje.

Društvo paraplegikov Koroške se vsem trem iskreno zahvaljuje za pri-jazen in lep nastop.

-sk

Slavko Rožič

Adi Smolar

Milan Kamnik

KOROŠKA TRGOVINA d.d.

Združili smo moči, da lahko skupaj ponudimo več!

V preko 50 prodajalnah z blagom za široko potrošnjo po koroški regiji Vam vsak mesec nudimo 20 izdelkov po akcijskih cenah.

V marketih ZIPO in OPSI, z lastnima velikima parkirnima prostoroma, je naša ponudba še posebej pestra:

- povečana delikatesna dejavnost z lastnima pekarnama
- vse za gospodinjstvo
- vsak dan preko 50 izdelkov po akcijskih cenah
- degustacije izdelkov znanih proizvajalcev

KOROŠKA TRGOVINA

poleg živilskega programa še:

- trgovina s tehničnim blagom in gradbenim materialom
- preko 20.000 artiklov
- lastni razvoz blaga

ODPIRALNI ČAS:

vsak dan od 8. do 20. ure
nedelja od 8. do 12. ure

poleg živilskega programa še:

- oddelek s čevlji
- oddelek s tekstilom
- darilni butik

ODPIRALNI ČAS:

od 7.30 do 19. ure
sobota od 7.30 do 13. ure
nedelja od 8.00 do 11. ure

AVTOMANIJA

- Piše Aleksander Praper

TEST

600 kilometrov testnih voženj smo se družili z **Nissanovo Almero**, ki jo je poganjal 1,5 litrski šestnajstventilski motor s 66 kW, oziroma 90 KM in 128 Nm največjega navora pri ugodnih 2800 vrtljajih v minuti. Tovarna obljublja najvišjo hitrost 173 km/h in pospešek do 100 km v 13,8 sekunde.

Glede na to, da se je v 600 testnih kilometrih poraba gibala med 7,5 in 9 litri. Notranjost iz kvalitetne, a še vedno trde plastike je dobro izdelana, s številnimi predali zelo uporabna in dokaj prostorna. 355 litrski prtljažni prostor je mogoče s podiranjem zadnje klopi še povečati. V notranjosti je pohvale vredna lepa osvetlitev pregledne armaturne plošče, bogata serijska oprema, številna držala in domislice za olajšanje vsakdanje uporabe avtomobila. Grajo pa si zasluži nastavljanje volana, ki ni vzdolžno pomičen, ter dokaj robat zvok motorja v nizkih vrtljajih, čeprav v srednjem in višjem območju vrtljajev deluje mirno. Menjalnik ima mehke gibe, ki pa niso med najhitrejšimi.

Nissan Almera zaradi udobnega vzmetenja, ki ne mara kratkih robov, daje občutek, da se v ovinkih bolj nagiba kot nemški kolegi, a se lahko zanesete na dobro vodljivost avtomobila in zanesljivo lego na cesti. Za nemirnega se zna izkazati le zadek pri odzemanju plina v hitro voženih ovinkih, a je neproblematično vodljiv. V splošnem je preživljanje časa v Almeri prijetno opravilo, ker vsi instrumenti delujejo mehko in udobno, povrh vsega pa pozitivno preseneti serijska oprema že v osnovnem paketu Comfort. Cena Almere 1,5 Comfort s 5 vrati nanese 2.544.000 SIT.

NOVIČKE

BMW je na Detroitu predstavil

salon pripeljal tri svetovne premiere: prva bo dolgo obljubljeni **Mini Cooper**, ki ohranja tipično obliko v povezavi z vrhunsko tehnologijo. Drugi dve novosti bosta pripeljali neposredno iz BMW-jevih delavnic in sicer novi visoko zmogljivi M3 kabrio in X5 HP s kar 255 kW, oziroma 347 KM in neverjetnim navorom 480Nm, kar omogoča pospešek do 100 kilometrov na uro v 6 in pol sekundah.

Njihov konkurent, **Mercedes-Benz**

se je v Detroitu pojavil z novim T modelom C razreda, torej karavansko izpeljanko, ter dvema pred-

stavnikoma športnega oddelka AMG: C 32 AMG in SLK 32 AMG, z identičnima V6 motorjema, ki zmoreta 260 kW, oziroma 354KM.

Avtomobili znamke **Volvo** slovijo po varnosti. Te smernice je obdržal in še močnejše izrazil v Detroitu prikazani konceptni avtomobil SCC (safety concept car) s številnimi rešitvami za boljšo aktivno varnost.

Audi se ne bo zadovoljil zgolj z oznako RS na modelu A4, temveč so pripravili še zmoglivejši in seveda večji RS6, ki bo na voljo poleg za to oznako tipične karavanske izvedbe tudi kot limuzina. RS6 temelji na Audiju A6, poganja pa ga 4,2 litrski V 8 biturbo motor z neskromnimi 440KM. RS6 ima štirikolesni pogon, končna hitrost je omejena na 250 km/h, pospešek do 100 km/h pa znaša zgolj 5 sekund!

V Detroitu bo svojo najpomemb-

nejšo novost predstavil tudi **Chrysler**. Novinec ki se bo oblikovno zgledoval po 1998 leta predstavljenem Jeepsterju bo nosil ime Liberty in naj bi zamenjal Cherokeeja, ki ga bodo spomladi prenehali izdelovati. Na izbiro bosta dva benzinska in en dieselski agregat. Za doplačilo bo mogoče dokupiti nastavitve avtomobila in opremo za bolj zahtevne terenske vožnje.

Pri **Alfa Romeu** bodo v model 156 vgradili kar 3,2 litrski V 6 motor z okoli 184 kW, oziroma 250 KM. Ime tako opremljene Alfe 156 naj bi podoživljalo dobre stare čase, ko so najmočnejše izpeljanke nosile oznako GTA.

GT2 je ime novega **Porschejevega aduta**, ki bo zmogel kar 340 kW, oziroma 462 KM in neverjetne zmogljivosti: krepko bo presegel 300 kilometrov na uro in le malenkost 4 sekunde pri pospeševanju do 100 km/h. Njegova cena bo tudi krepko presegla zmogljivosti povprečnih Zemljanov.

Trikraha zvezda, ki spada med pet najbolj znanih zaščitnih znakov na svetu, simbolizira vrhunske avtomobile, ki predstavljajo tudi pionirske

izdelke v avtomobilski industriji. V svoji dosedanji zgodovini so proizvedli več kot 19 milijonov vozil, danes pa še vozi 9,5 milijona vozil znamke Mercedes-Benz, ki so v lasti 6,4 milijona zvestih kupcev. Ime Mercedes se je prvič pojavilo 22. decembra leta 1900, torej pred 100 leti.

Renaultovi avtomobili življenja so

dobili nov slogan: ustvarjamo avtomobile. Prodaja **Avantime** je zaradi težav z posebnim sistemom odpiranja vrat preložena na september.

Za najboljši logotip na svetu je bil izbran zaščitni znak gumarskega podjetja **Michelin** - torej znameniti gumijasti možic Bibendum.

Opel bo na Ženevskem avtomobilskem salonu predstavil Opel Astro Cabrio, ki povzema oblikovne poteze astra Coupe in je bila ravnotako oblikovana v oblikovalskem studiu Bertone.

Proletarske ovce

Koroške proletarske ovce, združite se!

(Albert Vodovnik, predsednik SKEI)

Vovk je Vovk

Slovenjgraški rokometni ekspert - **doktor rokomet** Vovk ima večkrat na leto rojstni dan ali kakšen drug praznik, predvsem pa tolikokrat, kolikokrat si zaželi svojo melodijo preko Koroškega radia. Januarja ima res ta pravi rojstni dan, zato si je sam zase - za doktorja rokomet zaželel melodijo po telefonu, saj je ponosen, da ima hrabro srce - namreč lectovo srce svečarja hrabroslava Pergerja.

Vovk je tudi sicer stalna stranka Hrabroslava, ki izdeluje tudi energetske medenjake, energetske sveče, energetske bombone, energetske medeno vino itd... Če Vovk vsaj enkrat mesečno zaužije kakšen tak izdelek (posebej zažgane medenjake), je jasno, da je nabit z energijo in se ga sliši daleč po mestu.

Z energijo bolj veselo

Dobro bi bilo, če bi energetske izdelke - medenjake ali bombone uživali tudi drugi občani in obiskovalci Slovenj Gradca. Predvsem tisti, ki iščejo **parkirne prostore** in ob tem vselej obupajo. Ali pa oni, ki se namučijo, da iz avtomata pri Kulturnem domu izpraskajo parkirni listek, saj se le-ta obrne navzgor. Namesto parkirnih listkov bi bili na prodaj energetske medenkaki, ki imajo dokaj visoko ceno (oblikovalec je Oskar Kogoj). Človek bi kupil medenjake, parkiral in se obenem posladkal, pa bi bili vsi zadovoljni.

Saj ni res, pa je!

Radijci so pred koncem leta slišali, da naj bi dobili **trinajsto plačo** in res jo bodo dobili. Treba se je le odločiti za drugačen način pojmovanja, oziroma štetja: tako bodo januarja dobili »trinajsto« plačo, februarja štirinajsto, marca petnajsto... in tako dalje, do decembrske štiriindvajsete. Ob začetku prihodnjega leta pa se bodo odločili, kako bodo štetli dalje - ali bodo nadaljevali s petindvajseto ali s prvo v tistem letu. Takšen sistem bi lahko uvedli v vseh družbah, kjer o trinajsti plači samo sanjajo...

TUS KO-SI d.d.,
podjetje za proizvodnjo
netkanih tkanin
Pod gradom 2a
2380 Slovenj Gradec
Tel: (02) 88 43 731
Fax: (02) 88 43 795
<http://www.tus-kosi.si>
e-mail: info@tus-kosi.si

30 LET IZKUŠENJ NA ZAHODNIH TRGIH

POSTELJNI VLOŽKI ZA LAHKO NOČ IN MIRNO SPANJE

Uporabljamo le izbrane naravne materiale: kokosova, sisalova in konoplina vlakna, ovčjo volno, kašmirsko volno, penjen lateks, nebeljen bombaž.

NARAVA POD VAŠO STREHO

Za toplotno in zvočno izolacijo vašega doma izdelujemo učinkovito, predvsem pa zdravju neškodljivo izolacijo iz kokosovih vlaken.

Gostišče Edlvajs Il, Kreuh Jože s.p.,
Dolga brda, Holmec, tel: 02 82 31 182

*NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!
OD FEBRUARJA TUDI PICE!*

KOROŠKI
97,2 FM **Radio**
SLOVENJ GRADEC

KO BOM VELIK...

Na staremu Jugu **Ivana Kljajiča** iz Mežice se je pred dnevi pojavil napis: »Ko bom velik, bom Volvo.« Ni ga namreč dobromislečega Mežičana, ki svojemu priljubljenemu someščanu ne bi iz srca privoščil veliki dobitke. Kljajič pa se je na dobitni listek spomnil šele, ko je že vsa Mežica govorila, da je nekdo od njih zadel Volvo. Šele takrat mu je padlo v glavo: če skoraj dnevno peče vola, zakaj ne bi še dnevno vozil Volva...

NASTAVILA STA URI

Na obeležitvi 100 letnice rojstva Stojana in Ernesta je **Stanislav Taks**, zaklet esdeesovec, energično zavrnil namigovanja, da naj bi prejšnji dan plačal članarino za LDS. **Vilko Černovšek**, zaklet eldeesovec, je ob tem dejal, da Taks ne bi sprejeli, tudi če bi stokrat plačal članarino. Moža pa sta ob dobri kapljici hitro pozabila na razlike v mišljenju in družno nastavila svoji žepni uri na istovalovni čas. S tem sta simbolično pokazala, da razlike med strankama na Koroškem niso tako očitne kot v Ljubljani.

PRVIH STO LET

Oni dan se je v znani gostilni Edlvajs II na Holmecu zbrala pisana družina prijateljev in poslovnih sodelavcev **Stojana Gerdeja**, direktorja Stanovanjskega podjetja Ravne na Koroškem, in **Ernesta Blatnika**, direktorja Komunalnega podjetja Log. Moža sta se rodila istega dne januarja 1951 (prvi ob dopoldanski, drugi ob popoldanski malici), življenjska in poklicna pot pa ju še danes močno družijo.

Abrahamovca sta ob tej priložnosti od koroške novinarske srenje prejela izvorni darili, vsak svojo bejbo - za napihnit. Junaka pa sta se daril očitno malo ustrašila, saj sta se ves čas naporenega praznovanja trdno oklepala svojih živih boljših polovic (glej sliki). Novinarji tako še nismo uspeli dobiti povratne informacije: kako se naši darili obneseta v praksi...

KOŠERIJA

IZPIS IZ GSM POGOVORA
Z DNE 18. 01.2001

- Halo, halo, je tam Koratur? Gospoda Tevža, prosim!
- Ja, želite?
- Tukaj LDS Koroške. Nujno rabimo avto-bus do Mislinje. Takoj!
- Čakajte, čakajte, tako hitro pa to ne gre.
- Takoj, pravim. Mudi se!
- No, no, za (stalno) vladno stranko bomo seveda uredili. A za tako urgenten prevoz je cena malo višja.
- Ni važno. Važno je, da takoj odpelje iz Črne v Mislinjo. Pobiral bo v Mežici, na Prevaljah in Ravnah, v Dravogradu bodo prestopili novi čla..., pardon - potniki...
- Pet milijonov.
- Kaj pet milijonov?
- To je tarifa za take primere.
- A ni to malo preveč?
- Nismo mi postavili cene. S tem hočemo samo dokazati vsem nejevernim Tomažem, da se vse da, le plačati je treba.
- Je pa možen vsaj kak popust?
- No ja, če dobro premislim ... končno boste itak vsi skupaj, vključno s tistimi, ki prestopajo, prišli nazaj k meni po izkaznice.
- Kakšne izkaznice?
- Izkaznice za Evropo zdaj. Voli modro. Pa pustiva zdaj to. 20 % popusta.
- Dobro, samo avtobus mora takoj kreniti iz Črne.
- Ampak, zakaj taka norija? Zakaj se vam naenkrat tako mudi v Mislinjo?
- A ne poslušate radia? Niste slišali, da je danes v Mislinji Rop?!

Vir izpisa: Dragoljub Kosić

AMERIKA, AMERIKA

Čudovita moraš biti, ti, toliko in tako lepo opevana Amerika! Dežela uspeha, država prava, monolit enakosti in pravice, središče svetovne demokracije, svet prodornih in sposobnih ljudi. Sanje milijonov in milijard se začenejo in končujejo s tabo, pojmom sreče in obilja. In jaz, nesrečni otrok mrtvega, umazanega socializma, te nikoli ne bom videl, ti žarek upanja, ti prvi in zadnji razbiti drobec populnosti in toliko zelene nirvane? To je krivica!

Toliko lepega sem slišal o tebi, toliko prečudovitih spoznanj so prinesli domov, na divji Balkan naši domači globtroterji, specializanti in drugi za opazovanje usposobljeni kadri. Že dolgo vem, žal le iz tujih ust, kako čudovito bi lahko živel, če bi bil tvoj, če bi bil tako rekoč - Američan. Lahko se bi vsak delovni dan ure dolgo vozil desetine kilometrov daleč v službo, lahko bi delal cele dneve in bi vmes imel celo čas za kosilo »a la Mc Donald's«, lahko mi bi vsak dan viselo nad glavo spoznanje, da bom zaradi objektivnih vzrokov ali zaradi dolgega jezika morda že jutri iskal čudovito novo zaposlitev. In vsak vikend se bi intenzivno posvetil televiziji, morda pa včasih celo svojim otrokom (ki se bi zadovoljno hranili z značilno zdravo hitro pripravljeno hrano in bi namesto skrajno nezdravega mleka lahko uspešno žlampali hektolitre edine prave pijače »direkt iz hladilnika«), če me bi ti še sploh poznali, če bi bili še sploh pri meni in če se mi bi dalo.

Gledal bi z očmi propagandistov, filmarjev, dopisnikov in ne bi mi več bilo treba verjeti tega, kar vidim (čeprav moram priznati, da tega, kar v zadnjem času vidim doma, tudi skoraj ne morem več verjeti). Ameriškega kapitala najbrž ne bi imel kaj prida, kot ga nima večina Američanov, a kaj bi to! Imel bi ameriški stil življenja, ameriško moralo in ameriška jajca, da bi »zdaj tem, zdaj onim« odmetaval v njihove primitivne domove bombe s tem ali onim, česar imajo generali vedno več, a nikdar dovolj.

Lahko bi, sam bog ve, zakaj Američani to množično počnejo, zahajal k dragemu psihiatra ali pa vzel v roke kaj iz bogatega asortimana tipično ameriškega orožja in odstrelil večje število sodelavcev ali pa slučajno sprehajajočih se pasantov. Ali pa se bi pogovarjal le še s pomočjo svojega božansko plačanega odvetnika, pravnika. Saj zaradi diktature množice pravnikov se najbrž pravni državi reče pravna? Mi, reveži, pa se še vedno pogovarjamo kar tako, brez vsake prave pravne zaščite.

Dajgmah

Nagradna igra: POIŠČITE SE V PREPIHU

Delo gozdnega delavca je težko in trdo, še zlasti pozimi, ko pritiska mrz in ko zapade debela snežna odeja. Pa vendar mladi delavci-sekači kljub trdemu delu ljubijo svoj poklic in ga z ljubeznijo tudi opravljajo. Skupino gozdnih delavcev smo tudi mi srečali v revirju, kjer so opravljali podiranje dreves. Naredili smo posnetek in gospoda v krogu na naši sliki (če se bo prepoznal) čaka v tajništvu Koroškega radia pri gospodični Miri kupon za brezplačno voščilo v znesku 4.000 tolarjev. S seboj pa mora prinesiti tudi PREPIH.

Delegacija komiteja mednarodnih iger šolarjev, ki jo je vodil njen predsednik **Jože Šater**, je konec leta

obiskala mednarodni olimpijski komitej v Lausanni, predvsem z namenom, da se predsedniku MOK, gospodu **Juanu Antoniu Samaranchu**, pred zaključkom njegovega predsedniškega mandata zahvali za aktivno podporo in skrb za razvoj mednarodnih iger šolarjev. Za isto mizo sta se tako spet srečala dva veterana športa, ki sta vsak na svojem področju krojila politiko mednarodnih športnih iger v preteklem desetletju.

Spet poprijel za delo

Herman Tomažič je po rahlem povolitnem predahu spet poprijel za vesla. Tokrat kot visok uradnik na ministrstvu za šolstvo, kamor je nekoč kot ravnatelj že spadal. Zdaj je edini mož na tem ministrstvu, ki lahko kadarkoli potrka na vrata ministrice.

Natrosil jih je:

- Prejšnja država je podpržavila kapital, sedanja delavske pravice.
- Dopovedali so mi, da o svojem mnenju nimam pravilnega mnenja.
- Srečala me je pamet. Srečno sem ji ušel.
- Šele ko se znebiš napetosti, imaš dovolj energije.
- Meditiranje je nekaj vmesnega med medom in iritiranjem.

Elektronska glasba na Koroškem:

D.j. PAR: BASTARD IN DENY DOOM

«Narediti, odpreti bi morali kak klub za več kot sto ljudi. Da bi vedeli npr. v Ljubljani: gremo v Slovenj Gradec na dober party! Da bi lahko reprezentirali, predstavljali Slovenj Gradec!»
Večina na Koroškem pa še misli, da so to takšni partiji, kjer se dela le bum-bum.

D.j. Bastard in Deny Doom sta mlada fanta Marko Kovač in Deni Prosen iz Slovenj Gradca, polna energije in optimizma. Stojita pred svetlo prihodnostjo, saj svet pozna delo podobnih ljudi že okrog 20 let. Pri nas sta pred težko nalogo. Trudita se nuditi koroškemu občinstvu dobro glasbo. Stvar okusa seveda! Dobro v okviru tistih, ki jih elektronska glasba in umetnost deejayanja zanima in navdušuje. Povedala sta, kaj je to, da ni to, kar tako, in kako je s tem na Koroškem. In kaj ju privlači pri elektronski glasbi?

Bastard: Najprej sem začel poslušati elektronsko glasbo prek moje sestre. Tukaj je bilo to novo, skoraj nihče še ni poslušal te glasbe. Zato sem se začel s tem ukvarjati.»

Torej nisi začetnik. Spremljaš to že dlje časa?

Bastard: »Da, pet do šest let.

In koliko sta stara?

Deny Doom: »Stara sva 18 let.«

Kaj pa ti, Deny Doom? Kakšna je tvoja zgodovina?

Deny Doom: »V mladih letih sem tudi bil dee jay že v šoli na plesih. Vrtel sem sicer predvsem elektronsko glasbo, a bolj komercialno.«

In kaj te je potegnilo ravno v novo trendovsko glasbo, v zvrst, ki jo vrtiš zdaj?

DD: »Slišal sem jo na televiziji, hodil sem na partyje. Všeč mi je bila in mi je še.«

Ali že živi kaj dee djayev tehnica, housa, trance-a ipd. na Koroškem?

B: »Ja nekaj jih je verjetno. Venčdar pred nama jih ni bilo posebej mnogo. Bili so fantje, ki so vrteli trdo glasbo, techno. Midva pa sva na Koroškem začela s housom. Javno.«

Kako bi definirala glasbo, ki jo vidva vrtita?

DD: »Zdaj sučeva tech trible house, malo bolj poskočen in ne oni navaden house.

B: »To, kar sva vrtela prvotno, je že skoraj komerciala, hitrejši house.«

In vidva se upirata komerciali ali vama je le-ta všeč?

B: »Ja, čisto se upirava, kolikor je le mogoče. Vsaj poskušava se upirati, čeprav imajo ljudje večinoma raje komercialo.«

Katere plošče imata?

B: »Ne vem, kaj naj naštejemo?«

To na primer, kar sta zadnjič enkrat vrtela v Royalu...

B: »Aha. To je tech-house, pač underground. Kupujeva prek interneta, bolj sva začela iz Anglije, ker imajo tam odlično underground sceno.«

Katere izvajalce na primer ali pa producete?

DD: »Na primer Angel Alanis, ta je eden izmed boljših, pa Olav Basoski, Antoine Clamaran...

B: »Spiller (ha, ha)...no, Spillerja na primer, Groovejet, ki je zdaj postal hit, takšno primerjavo lahko dam, so ga house dee jayi rolali že leto, pravzaprav že več let prej.«

Bastard, ti si orientiran bolj k housu, Deny Doom, ti k technu. Ali se motim?

DD: »Da, najprej sem želel vrteti techno.

Koga na primer? Jaz se spomnim Slovenca Umeka...

DD: »Da, Umek je moj zadnji. Saj je še zdaj, v primerih, ko vrtim techno. On je velik

žtehničar'. Težek tehničar. Odličen.«

In zakaj preskok k housu? Ali je to drastičen preskok ali ne?

DD: »Ne, ni.«

B: »Po moje zato, ker je bil house, ki sva ga prej vrtela, tukaj dosti neznan. Ni še bilo tako, kot zdaj, ko večina house dee jayev vrti podobno in celo isto glasbo. Zato sva (kot približno 20% slovenskih dee djayev) šla malo bolj v globino. Malo bolj deep.«

V deep glasbo ali pa misliš reči v malo bolj zahtevno glasbo?

B: »V malo bolj zahtevno. To vsaj v mojem smislu. Zato sva tudi šla na malo bolj močno glasbo.«

Kaj pa tehnika? Ali imata kakšno posebnost, mogoče svojo prepoznavnost?

B: »Za zdaj trenutno uporabljava zelo zanimivo Denijevo mixmizo. Z efekti in drugim se lahko super dela. Lahko se izživljaš. Sam lahko dodajaš, oddajaš in druge variante. Da ne zmiššaš v petih minutah, ampak se lahko igraš in uživaš.

Ravno sem pa sodi vprašanje, ki ga večkrat postavim. Namenjeno je ljudem, ki pravijo, da plošče nalagat', to pa ja vsak zna, to pa res ni kaj takšnega.

Kaj bi odgovoril na to?

B: »Ne vem. Če bi mi kdo rekel kaj takšnega, bi rekel: »Ajd', greva na bambus! Greva se rajš' prauhat o auspuhkih na avtomobilih, če si tako pamenten, da veš zakaj gre. No, saj na vsakem partiju pride kdo in reče: dej, dej, t'ta je ful stara! Ali pa kak 40-letni pijan'c, ki

sploh ne ve nič, pa ti mori. To se zgodi skoraj na vsakem partiju. Ne vem. ... Sam naj poizkusi. Če kdo tako misli, mu povem: Naj proba, pa bo videl, kako to izgleda.«

DD: »Ja, neko znanje že moraš imeti že od prej, tehnično znanje.«

Pa verjetno smisel za povezovanje....

DD: »Seveda.«

Torej nista od včeraj. Torej je bilo treba vaditi, preden sta se prvič javno pojavila?

DD: »Da, sva kar vadila. Pri Marku doma, ker ima sobo. Jaz stanujem v bloku, pa ne moreva pri meni, se preveč sliši naokoli.«

Predvajanje glasbe, didžeistvo, je, menim, drag šport'...Treba je imeti opremo.

DD: »Roba je draga. Tudi LP plate so na primer od 1500 do 2500 SIT. Na mesec jih rabiš okoli 20 do 25 novih.«

B: »Novih plat, ja, če hočeš sploh konkurirati oziroma se uspešno pojavljati na sceni.«

Da si lahko na osnovi teh plošč

izmišljaš glasbene zgodbe, ki jih potem predvajaš?

B: »Točno tako!«

No pa malo o vzornikih. Prej sem že omenila Umeka. Praviš pa, da prehajaš iz techna, minimala v house, predvsem v tech-house. Kdo je za vaju žas'?

B: »Za mene, v okviru tega, v kar se midva podajava, je

zaenkrat najboljši Deep Dish. To sta dva dee djaya, ki sta mi trenutno vzornika. Delata čist nekaj...pač svojo sceno rolata.«

Da nadaljujemo: kateri producenti vaju fascinirajo, katere bi uporabljala, če bi imela več denarja?

DD: »Eden od njih je tudi Olav Basoski, on je zame eden boljših.«

Bastard: »Če bi se dalo plate kar z lahkoto kupovati, če bi imel toliko denarja... nimava ga...zelo težko prideva do denarja, da si lahko kupiva nove plošče...bi...vsak teden izhaja nova produkcija, dobra nova glasba. Če bi lahko, bi nenehno kupovala.«

Pa preskočimo iz sveta na Koroško. Kakšna je koroška tech-house scena ali pa nas-

ploh elektronska scena. Vem, da javno še ne obstaja dolgo.

B: »Pri nas se vse šele razvija. Večina še misli, da so to takšni partiji, kjer se dela le bum-bum. Vendar se razvija. Odpirati se bodo verjetno začeli klubi in večji partiji v njih. Organizatorji pa so tudi ugotovili, da se da denarno zaslužiti.«

Torej, da je na Koroškem ta scena že tolikemu številu ljudi všeč, da bo začela funkcionirati tako, kot je treba...

B: »Ja, če bo policija pustila (ha, ha)! Če nam bo policija pustila imeti partije in če nam bodo to dovolili sosede in tako naprej...Ljudje drugače pa so kar zainteresirani.«

Omenil si policijo in sosede. Ali to pomeni, da imajo ljudje na Koroškem, ki niti nimajo volje spoznati elektronsko glasbo in vse, kar je okrog tega, predodke v naprej o tem? Teга ne poznajo in obsojajo kot nekaj negativnega...

B: »Pri nas je, pravim, ta scena šele v začetni fazi. Poslušajo jo mladi. Zato je ljudje nočejo sprejeti, nočejo niti slišati takšne glasbe, vse jim gre na živce, pobarvani lasje in podobno.«

In kako bi lahko pomagali, da bi se scena elektronske glasbe razvila tudi na Koroškem?

B: »Ravno s tem, da bi delali še več partijev. Da starejši pridejo vsaj pogledat, kaj se dogaja. Pa da se mi (izvajalci, op. p) malo predstavimo svetu.«

Kaj pa drugi mediji, radijske postaje, koliko so oni zastopani v tem? Ali se kaj sliši o tem na Koroškem? Kaj sta vidva opazila?

B: »Na Koroškem, mislim, da ne, razen D.j. Company. Vendar D.j. Company ne moremo primerjati z nami, ker so oni

komerciala. Ona sta čisto nekaj drugega, druga smer, mi smo bolj underground. Oni so to, kar je popularno v diskotekah. Naj obstajajo oni, naj obstajamo mi, nismo si konkurenca. Vsak ima svoj okus, a ne.«

Kakšne so vajine želje za prihodnost?

B: »Da bi se ljudje, ki hodijo na partije, zanimali malo bolj za glasbo in ne samo za brijanje, zabavo, ampak, da bi tudi poslušali oziroma, da vedo, kaj poslušajo.«

Teга sicer ti ne moreš vedeti, zato dodajam jaz, da je isto rekel že Felver, ki ima mnogo mnogo več izkušenj. ... Pa še kakšna želja?

DD: »Da bi vrtela glasbo tudi drugje, malo dlje od Koroške.«

B: »Ja, no, saj malo že gostujeva tudi drugod. Vendar imava željo priti na primer proti Ljubljani in dalje proti morju. Pa tudi v drugih državah.«

Kje vse sta že kot gosta vrtela glasbo?

B: »Nastopila sva že poleg v Slovenj Gradcu in na Ravnah še v Krškem, v Čateških toplicah, Dobovi, Brežicah, Kranju, Velenju itd. Vendar še nisva poznana, nisva še priznana kot dee jaya nove generacije.«

V Slovenj Gradcu in na Koroškem se vse skupaj šele razvija. Saj bo. Zdaj manjka prostor. Kjer so bili javni partiji zdaj, so mali prostori, morali bi biti večji. Narediti, odpreti bi morali kak klub za več kot sto ljudi. Da bi vedeli na primer v Ljubljani: Gremo v Slovenj Gradec na dober party! Da bi lahko reprezentirali, predstavljali Slovenj Gradec.«

To je popolnoma realna želja, se strinjam. Kaj pa ti?

DD: »Seveda!«

AJDA PRISLAN

A K T U A L N O !

Vpis v 1. letnik izrednega visokošolskega strokovnega študijskega programa JAVNA UPRAVA, v sodelovanju z Visoko upravno šolo (VUŠ) iz Ljubljane.

Program se bo izvajal na Ravnah na Koroškem.

PRIJAVE ZA VPIS sprejemamo na sedežu Ljudske univerze Ravne na Koroškem, Prežihova 24, telefon 02/82 15 073 do 8. marca 2001.

Pravočasne prijave zagotavljajo izvedbo programa na Ravnah.

STANOVANJSKO PODJETJE d.o.o. RAVNE NA KOROŠKEM

Cenjenim poslovnim partnerjem, lastnikom in najemnikom stanovanj v našem upravljanju nudimo storitve v poslovnih prostorih v samskem domu **Ob Suhi 19, 2390 Ravne na Koroškem**

Pokličete nas lahko na naslednje **telefonske številke:**
centrala

02 82 21 051
23 951
23 586

**TU SMO -
- ZA VAS!**

JOŽE TISNIKAR IN MIRSAĐ BEGIČ V CITADELI SPANDAU - BERLIN

Berlin - evropska prestolnica umetnosti gosti do 11. februarja razstavo, ki jo je organizirala Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec, v sodelovanju z Veleposlaništvom Republike Slovenije v Berlinu.

11. januarja so v znameniti srednjeveški graščini Citadela v Spandau zagorele bakle, ki so naznanile zanimiv umetniški dogodek v nemški prestolnici. Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec je skupaj z veleposlaništvom Republike Slovenije in veleposlanikom Alfonzom Naberžnikom odprla razstavo del Jožeta Tisnikarja (*Minljivost*) in Mirsada Begiča (*Ohraniti sanje*) in se na zanimiv način predstavila berlinski publiki.

Ideje in želje po predstavitvi v

Jože Tisnikar *Vergänglichkeit*
Träume bewahren Mirsad Begič

Berlinu so že nekaj let tlele v slovenjgraškem galerijskem krogu. Letos je priložnost dobila vsebina spominskih slikarskih del Jožeta Tisnikarja in kiparskih inštalacij Mirsada Begiča, saj avtorja vzpostavljata zanimiv dialog.

Slikar Jože Tisnikar sodi v krog obujenega ekspresionizma. Njegova likovna izpoved je vezana na travmatično osebno izkušnjo sveta v okolju bolnišniške prosekture. Še

posebej pa je njegovo ustvarjalnost omogočila »gotskost« kulturnega prostora, prežetega s krščansko tradicijo.

Mirsad Begič velja za enega najbolj izvirnih kiparjev v slovenskem prostoru. V ta prostor je vnesel bogastvo drugega kulturnega prostora in kot »arheolog življenja in smrti«, tako ga je imenoval likovni kritik dr. Milček Komelj, odstiral skrivnosti življenja in smrti skozi osebne filozofske interpretacije.

Milena Zlatar, direktorica Galerije likovnih umetnosti Slovenj Gradec:

»Skozi njuno avtopoetiko povezujeta tradicijo in modernizem, prvi z iskreno elementarnostjo, drugi pa z intelektualno percepcijo stanja človekovega bivanja. Skupna jima je izrazna moč in čustvena intenzivnost, ki povezuje njuno osebno mitologijo.«

Kot nalašč so se dela obeh avtorjev, ki so naključno in očitno povezana, spojila z umetniškim ambientom galerijskega prostora v Citadeli, kjer si jih bodo obiskovalci lahko ogledali do 11. februarja. Že sama otvoritev je bil izjemno obiskan dogodek, ki ga je obogatil nastop Mešanega komornega zbora iz Vuzenice pod vodstvom Danice Pokeršnik.

Milena Zlatar :

»Razstava v prostorih Citadele v Berlinu želi umetnika predstaviti v okolju, ki mu je blizu ekspresivna izraznost, hkrati pa je Berlin najbolj vitalna evropska prestolnica, ki tudi na področju sodobnih vizualnih umetnosti prevzema primat. Razstave in sploh vsa kulturna dogajanja v mestu so v takšni ekspanziji, da jih resnično lahko primerjamo z Vulkani, in pri tem mislimo na projekt berlinske umetnice Katje Valeske Peschke iz leta 1996, s katerim je sodelovala na mednarodni likovni razstavi Umetnik in urbano okolje v slovenjgraški galeriji

leta 1997; njen projekt je namreč aludirala na velike spremembe Nove velike kulturne prestolnice Evrope.

Biti prisoten v tem okolju je gotovo prava odločitev. Mi smo se odločili, da predstavimo

Tisnikarja in Begiča. Postavitev razstave v muzejskih prostorih zgodovinsko in umetnostno pomembne - impozantne stavbe Citadele v Spandau poudarja posebnosti naših umetnikov, katerih poetika je prav tako brezčasna in večna.«

Čeprav je slovenjgraška galerija predstavljala Slovenijo, za katero je to majhen korak, je razstava z omenjenima avtorjema velik korak za galerijo. Nastali so pristni kontakti ravno z ljudmi, ki ne bodo mirovali in bodo stik z umetnostjo iskali vedno znova. Kdo ve, morda kmalu v Slovenj Gradcu. Razstavo v Berlinu so omogočili Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in donatorji: Gorenje, Prevent, Eurocity in Zavarovalnica Maribor.

Mešani Komorni zbor Vuzenica na razstavi in s koncertom med Slovenci v Berlinu

Zbor je Berlin obiskal na povabilo slovenskega društva. S svojim prepoznavnim zvokom, lirično občutenim prepevanjem, kjer prihaja do izraza vsak glas pevca, je obogatil vzdušje in popestril razstavo samo. Pevci Mešanega komornega zbora Vuzenica so v Berlinu, v cerkvi sv. Elizabete v Schonebergu, pripravili koncert skupaj z Oktetom Tro Prevalje. Spoznali so zanimivega patra, Slovenca Dorija Pečovnika, ki slušbuje v tej cerkvi. Po njegovi sobotni maši so s pesmijo obo-

Mešani komorni zbor Vuzenica pred nemškim parlamentom v Berlinu

gatili številne rojake, ki so prišli na koncert. Tudi za pevce je bilo gostovanje prijetno doživetje in izkušnja več. Gotovo ne zadnja.

Mešani komorni zbor Vuzenica, ki ga vodi glasbena pedagoginja Danica Pokeršnik, že dobro poldrugo desetletje bogati kulturno dogajanje v regiji. Ponaša se z bronastim in srebrnim odličjem slovenskega tekmovanja pevskih zborov Naša pesem. V svojem repertuarju gojijo koroške narodne in slovenske umetne pesmi, nekaj le-teh je zbranih na zgoščenki »Jutranja pesem«, ki so jo izdali ob svoji 15-letnici. Nastopajo na številnih koncertih doma in v tujini, s svojim značilnim zvokom pa obogatijo marsikateri dogodek.

Irena Fasvald

Zboru so gostovanje v Berlinu omogočili:

Občina Vuzenica, Koroška banka d.d. Slovenj Gradec, RTS d.o.o. Radlje ob Dravi, SGP Kograd IGEM, Senica Jože, Ravne na Koroškem, Struc - Kovačija Muta, Pralnica Ravne na Koroškem, Eltroming Ravne na Koroškem, Metal Ravne, Salus Ravne, Javoršnik Vuzenica.

RAZSTAVA LIK ANTONA MARTINA SLOMŠKA

(200-letnica rojstva)

V Koroški osrednji knjižnici so ob 200-letnici rojstva »velikega« Slovenca pripravili pregledno razstavo. Ravno v času, ko se končuje tudi Prešernovo leto, so želeli to obeležiti na poseben način.

Razstava je predstavila Slomška kot vsestransko, raznoliko osebnost in je prikazala njegovo življenje in delo v treh širših sklopih. Ti sklopi niso bili strogo ločeni med seboj, ampak se neprestano prepletajo in povezujejo in v vsakem od njih najdemo določeno mero drugih dveh.

Prvi del je predstavil njegovo **pedagoško delo** in prikazal Slomška kot pedagoga in učitelja, ki je s svojim temeljnim delom Blaže in Nežica v nedeljski šoli (1842) daleč presegal okvire in možnosti nedeljske šole. Knjiga je nastala v času službovanja v Vuzenici, kjer je Slomšek preživel plodnih šest let (1838-1844), in krajani so se mu oddolžili s spominsko sobo v tamkajšnjem župnišču.

Že v rani mladosti je Slomšek veliko bral in se rad učil. Veliko spodbudo mu je pomenil kaplan Jakob Prašnikar, ki je bil njegov prvi učitelj, pod orehom pred domačo cerkvijo Slovenskemu učiteljstvu je bil Slomšek kot pedagog nekdanje zelo ljub, tako da si je njegovo podobo leta 1891 privzel v svojo naslovnico »Učiteljski tovariš«, učiteljski list, ki je izhajal od leta 1861, in jo nosil do leta 1898.

Prvi poklicni učitelji, ki so poučevali na slovenskem ozemlju, so se srečevali s številnimi

težavami, kot je poučevanje slovenskih otrok v nemških šolah in kako približati šolo slovenskemu človeku. Slomšek je ravno v nedeljskih šolah videl možnost vzgajati in dati osnovno izobrazbo čim večjemu številu otrok s pisanjem knjig in prispevkov pa je usmerjal učitelje pri njihovem delu, jim dajal napotke, kakšni naj bodo kot učitelji, čemu naj dajo poudarek itd.

Drugi sklop - **duhovniško delo**, je predstavil Slomška kot duhovnika, škofa in predanega cerkvenega delavca. Različne duhovniške službe, ki so se prepletale po vsej Sloveniji in na avstrijskem Koroškem, so vplivale na razvoj vsestranske, razgibane osebnosti.

Slomšek je bil kaplan, župnik in dekan, kanonik, škof in dobrotnik ter na koncu, 134 let po smrti tudi proglašen za blaženega. Pisal je najrazličnejše pridige za vse priložnosti in jih tudi objavljali na različne načine: v knjigah in časopisu Drobtnice, ki ga je začel izdajati leta 1846.

Zdi se, da je ravno konservativnejša Slomškova osebnost, posebno v odnosu do takratne posvetne oblasti, pripomogla k ustvaritvi pomembnih duhovnih dejanj, kot je ustanovitev Mohorjeve družbe, ki je v tistem času izdajala dobre, poceni slovenske knjige, prenos škofijskega sedeža lavantinske škofije iz Št. Andraža v Maribor, izdajanje Drobtnic, ustanovitev prve višje (bogoslovne) šole v Mariboru in še bi lahko naštevali.

Tretji del ga je okarakteriziral kot **domoljuba**,

pisatelja, pesnika in borca za slovenski jezik. Janez Poljanec je v zborniku ob 100-letnici smrti zapisal:

»Če hočemo Slomška in njegovo narodno-buditeljsko delo, ki ga je opravil med nami pred stoletjem, prav dojeti, se moramo zamisliti v naše takratne kulturne razmere pod staro Avstrijo. Že po naravi je bil Slomšek miroljuben in poslušen in ni kazal toliko prevratnega razpoloženja kakor njegov sošolec dr. France Prešeren. Vendar sta oba, vsak na svoj način zastavila svoje sile v bran slovenski besedi, narodnostni svobodi in enakopravnosti.«

Njegove stvaritve, naj bo to preprosta pesem, basen ali prilika, številni reki in misli, imajo trajno vrednost kot del ljudske lirike in modrostnih naukov.

Na razstavi so bila predstavljena številna Slomškova originalna dela, ki jih hranimo v Domoznanskem oddelku naše knjižnice:

Blashe ino Neshiza v nedeljski sholi (1842), Hrana evangelskih naukov (1845), Mnemosynon slavicum (1840), Krščansko devištvo (1894) ... in številne časopise, kjer je Slomšek objavljali: Drobtnice (1846), Slovenska bčela (1851), Zgodnja danica (1849), Kmetijske in rokodelske novice (1846), Učiteljski tovariš (1862) ter Slomškov doprni kip, delo A. Repiča (1866-1941). Tako je bila razstava tudi s te strani dovolj zanimiva za ogled.

Simona Šuler Pandev

Gledališka skupina Prevalje - Mežica:

SMEJMO SE, SMEH JE POL ZDRAVJA!

Smejmo se, gledali bomo Möderndorferjeve »Štiri letne čase«. Smejmo se vsemu in vsakomur, predvsem pa samemu sebi! Tako je razmišljala Tone Partlič pred mnogimi leti, ko je napisal komedijo Moj ata, socialistični kulak.

Tako je verjetno razmišljala avtor štirih letnih časov pred petimi leti. Razlika med obema je v

glavem junaku zgodbe.

Partlič se je ponorčeval iz železničarja, malega človeka, ki se je boril za svoje skromno preživetje tako, da je prodajal svoje prepričanje z najboljšim namenom in pri tem ni nikogar oškodoval. Möderndorfer pa je vzel v precep dobro stoječega poslanca, ki proda svoje umazano perilo na račun obubožanih davkoplačevalcev. Tako je bilo pred petimi leti in prav tako je danes, ko bi lahko napisal sto podobnih zgodb. Če je vzbujala Partličeva zgodba smeh, zbuja Möderndorferjeva prej ogorčenje, žalost in prezir.

Pa vendar, smejmo se, kajti smeh je pol zdravja, pri tem pa stopimo pred ogledalo in prepoznavi bomo dvojnika, če ne že kar samega sebe. Režiser **Vili Strel**, izkušen mojster predvsem pri postavljanju komedij, zviti lisjak, pa je ugnal vse

po vrsti, avtorja, igralce, in gledalce. Uporabil je naslov »Štirje letni časi« in med nje vpletel songe, ki so razmišljajoči, pomirjujoči in celo nežni.

Življenje teče od pomladi do zime in znova prične pomladi. Jeza, žalost in prezir nimajo prostora v njegovih songih, tudi pretiranega smeha ni slišati v njih, pač pa dobrohoten nasmešek ob spoznanju, da smo ljudje pač ljudje z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi. Taksi so bili od nekdaj, odkar človek obstaja in bo tak do konca svoje biti.

Čas pa teče dalje v neskončnost in se le za kratek hip ustavi ob popotniku.

Ta trenutek je lahko prijeten in nepozaben, če ga spremlja smeh in je lahko neskončno dolgo trpljenje, če ga spremlja žalost.

Torej smejmo se vsemu in vsem, predvsem pa samemu sebi!

Mitja Šipek

Piše: Mojca Erjavec

Samo najmočnejši ostanejo

Obdobje semestralnih počitnic je. Mnogi nepoznavalci ga prehitro označijo za »fav-lencanje«, ko študenti delajo in študirajo še manj kot v času običajnih študijskih tednov. Ne ostane nam kaj drugega, da cinično pikre pripombe sprejmemo s smehljajem, se obrnemo proč, pogledamo proti nebu in si mislimo - odpusti jim, saj ne vedo, kaj pravijo. Življenje v izpitnem obdobju je lahko kar dobro stresno, a umreti zaradi tega pač ne gre. Sicer pa je vsak študent stresa dobro vajen in se mu ne pusti.

Začnimo že pri **maturantih**, kaj maturantih, **osnovnošolcih!** Ni res, da jim je naklonjeni šolski minister olajšal pot na izbrano srednjo šolo, le drugo »pakovanje« je uvedel. Pubertetniki se že zgodaj navadijo na konkurenco, na ždog eat dog world', na

samozavest ali pomanjkanje le-te. Treba je biti dober, pa bržkone že to ni več dovolj. Starši, učitelji, idoli zahtevajo - treba je biti najboljši, the best, number one. Krona teh prizadevanj naj bi bil sprehod skozi srednjo šolo in končno zadoščenje ob uspešno opravljenem zrelostnem izpitu, maturi. Če bi samo poslušali polemike, ki se pojavljajo v medijih, bi lahko celo verjeli, da ubogi adolescenti res cele dneve ne počnejo drugega, kot sedijo za knjigami in se pripravljajo na veliki dan M. Naj vas potolažim.

Še vsi smo preživeli (skoraj) vse muke osnovnega in srednjega šolstva ter se bolj ali manj uspešno izognili mamljivim pastem, ki so nam jih nastavili. Selekcija je zdrava, ker spodbuja meje posameznika. To je vedel že Darwin. Sploh pa ne gre - kljub temu, kar pravi Ženska Vlada Slovenije v

Oni - za boj na življenje in smrt. Gre bolj za to, kdo, kdaj in na kak način se (po domače) žznajde'. Kje, kdaj in kako znamo uporabiti svojo zdravo pamet, povezo-vati staro znanje z novim, izkoiščati možnosti naših možganov. In rezultati nedavne raziskave med študenti drugih letnikov fakultet, ki niso več znali razložiti nekaterih osnovnih pojmov iz srednje šole (recimo: globalizacija, revolucija, demokracija, genetski inženiring, pomen razsvetljenstva itd) kažejo, da študenti v veliki večini znajo nekaj samo, dokler to od njih zahtevajo na izpitu. Izsledki so pokazali, da zdava pamet ne deluje, logika je na psu, žljatnge' se vijejo od tu do Ljubljane in nazaj.

Morda je kaj **narobe tudi s sistemom** - saj še noben ni bil idealen. A iz lastnih izkušenj vem, da so mladi iz večjih držav veliko manj razgledani kot naši, da je med njimi veliko razlik, ki so mnogo večje. Se to razmerje - zdaj še v našo korist - spereminja? Ali želimo študente, ki ne bodo znali

sešteti dva in dva brez kalkulatorja? Ki ne bodo vedeli povezati vzrokov s posledicami in verjeli vsemu, kar jim poveš? Zdajšnja srednja šola - kljub vsem kritikam - še ima ambicije razvijati žcelega človeka'. Le kako bo v prihodnje?

Samo najmočnejši ostanejo, je pela Neca Falk. Zdaj pa bi želeli, da ostanejo vsi. Žal-kdor se ne zna spopasti z mukami srednje šole, bo na fakulteti propadel. Zakaj bi koga nosili po rokah, ko pa je svet vedno bolj naravnan na čim večjo storilnost in (ne)lojalno konkurenco? Ovire si postavljamo sami. Če nekaj verjameš, bo tako. Mogoče ne ravno danes ali jutri - kajti tudi ovinki in stranpoti so lepi in zanimivi. Pa tudi voda ne gori. Nikoli; kaj ne veste, kaj ste se v sedmem razredu naučili pri fiziki ??!

VINKO CAJNKO, 90 LET

Vinko Cajnko, znani športnik in telesnokulturni delavec, Bloudkov nagrajenec in častni občan mestne občine Slovenj Gradec, se ob svoji 90-letnici živo spominja telovadnih nastopov v telovadnem društvu Sokol, svojih amaterskih kolesarskih tekmovanj med obema vojnama, dela v TVD Partizan v povojnem času, srečanj z znanimi olimpijskimi telovadci, državniki in kulturnimi delavci.

VINKO CAJNKO, prvak koroške kolesarske župe, 1935

Vinko Cajnko (rojen 30. I. 1911) je po osnovni šoli končal dva razreda meščanske šole v Slovenj Gradcu. V Ormožu je končal trgovsko nadaljevalno šolo. Vinko pripoveduje, da je prvo ljubezen do kolesarstva doživel prav v Ormožu kot trgovski pomočnik.

»Šef mi je posodil dirkalno kolo in moja ljubiteljska kolesarska kariera je trajala 10 let, od 1929 do 1939. Ko sem služil vojaški rok v kolesarskem bataljonu v Ljubljani, sem še tekmoval za kolesarsko društvo Drava-Ormož in zelo uspešno meril moči na vojaških tekmovanjih, ki so mi prinesla nagradne dopuste,« se živo spominja Vinko.

Slovenj Gradec je bil med obema vojnama živahno mesto. Dobro so delovala številna društva in živahen je bil tudi družabni utrip. V prostem času pa Vinko ni ostal le v sokolskih vrstah. S svojim dobrim spominom potrди, da so 11. 3. 1934 v restavraciji Kac v Šmartnem ustanovili športni in kolesarski klub Mislinja - Slovenj Gradec. Uresničil je priporočilo Josipa Jakliča, podpolkovnika in komandanta prvega kolesarskega bataljona v Ljubljani,

ko je služil vojaščino. Na njegovo pobudo so nastali kolesarski klubi Korotan v Mežici, Peca na Prevaljah, Slovan v Guštanju. Leta 1936 so ustanovili Koroško kolesarsko župo. Ob desetletnici Cajnkove kolesarske kariere je bila v Slovenj Gradcu velika športna prireditev (športni dan), in sicer 9. julija 1939 pod pokroviteljstvom bana Dravske banovine.

V Kolesarskem vestniku leta 1938 je v članku Delo in organizacija zaslužnega športnika Vinka Cajnka novinar zapisal:

»Pred kratkim je naš tov. Vinko obhajal v krogu svojih prijateljev svojo 50. kolesarsko dirko. Dokaz temu so njegove priborjene kolajne in številne diplome. Največjo zaslugo za kolesarski šport na koroški meji moramo priznati njemu. Nismo pa samo mi, tovariši športniki, ampak tudi Kolesarska zveza kraljevine Jugoslavije v Zagrebu, ki mu je darovala krasno spominsko plaketo z diplomom. Tudi vsi športniki-kolesarji, državni prvaki, profesionalci se ga radi spominjamo...«

Tudi po osvoboditvi je Vinko Cajnko ves prosti čas posvetil športno kulturnim aktivnostim. Tudi žena Tinka in otroci so z razumevanjem podpirali »atekova« prizadevanja in tudi sami telovadili. Na čelu TVD Partizan je bil polnih štirideset let, pozneje pa je bil častni predsednik. Podobna društva je pomagal ustanoviti v Mislinji, Šmartnem in v Doliču.

V TVD Partizan so postopoma nastale številne športne sekcije, ki so prerasle v uspešne klube - tako npr. Rokometni klub Prevent, ki je leta 1999 z bogato vsebino almana ha obeležil 45-letnico uspešnega dela. Častni član Rokometnega kluba Prevent je tudi Vinko Cajnko. Bil je med graditelji rokometnega in nogometnega igrišča, kegljišča, pomagal je graditi in obnavljati planinske kočice itd.

Cajnkov dom je vedno gostoljuben in za vsakogar odprt. K njim so prihajali številni prijatelji, manj in bolj znani športni delavci in veliki olimpijci. Z velikim veseljem se

Od leve: Leon Štukelj, Miro Cerar, Vinko Cajnko in Zdenko Vaupot - ob 65 letnici telesne kulture v Mislinjski dolini, Slovenj Gradec 1984

Vinko spominja poletja 1965, ko je v Slovenj Gradcu organiziral tridnevno srečanje veteranov v rodnih telovadbi: **Leon Štukelj, Tošo Primožič** iz Maribora in **Josip Kajundžič-Kajo** iz Subotice. Obiskali so še Dravograd, Mežiško dolino in Velenje. Povsod so jih navdušeno sprejeli (Vinko Cajnko je na to srečanje ohranil pisne spomine). Družina Cajnko je po »slovenjgraškem srečanju olimpijčnikov« poglobila prijateljske vezi tudi z Mirom Cerarjem, ki je bil večkratni gost v našem mestu. Leta 1966 je postal častni član TVD Partizan Slovenj Gradec.

»Leon Štukelj je bil zadnjič pri nas novembra 1994, ko sem ga povabil na razstavo o mojem tekmovalnem in športnem delu. Čestital mi je in dejal, da je razstava izjemno kakovostna in da takšne zbirke v Sloveniji bržčas ni«, ponosno pripoveduje Vinko.

Večji del zbranega arhivskega gradiva o športnem življenju v treh dolinah je poklonil Koroškemu pokrajinskemu muzeju v Slovenj Gradcu. V sodelovanju z drugimi avtorji je leta 1957 izšla knjiga Telesna vzgoja treh dolin (Mislinjske, Mežiške in Dravske doline). Uredil je tudi publikacijo 65 let telesne kulture v Mislinjski dolini (1984). O njegovi športni kolesarski karieri in o njegovem športnem in organizacijskem neumornem in zagnanem delu so ob raznih jubilejih

pisali novinarji Večera, Dela, Kolesarski vestnik, Preprih, Nedeljski dnevnik in drugi.

Vinko je prijazen sogovornik, še vedno ima izvrsten spomin na vse dogodke, ki so povezani z njegovim delom. Zapisane ima celo pomembnejše ljudi - športne delavce, državniki in kulturne delavce.

Vinko je ponosen na številna priznanja, diplome, plakete, nagrade in državna odlikovanja. Navajamo le nekatera:

Občinska nagrada (1964), Bloudkova plaketa (1965), Bloudkova nagrada (1982), Zlati znak in spominska plaketa Zveze za telesno kulturo Jugoslavije (1971), Srebrn in zlat Titov cekin... Mestna občina Slovenj Gradec mu je leta 1992 podelila naziv častnega občana.

Legenda kolesarstva v koroški pokrajini med obema vojnama, »znani slovenjgraški telesnokulturni delavec: štiri desetletja predsednik TVD Partizan in šest desetletij športnega in organizacijskega dela,« Vinko Cajnko živi danes ob Homšnici, v svoji hiši z lepo urejenim in negovanim vrtom, v bližini velikega in lepega športnega igrišča, na katerem mladi gojijo »zdrav duh v zdravem telesu«.

Ob jubileju mu iskreno čestitamo vsi prijatelji in želimo, da bi bil zdrav še dolgo med nami!

Jože Potočnik

PRVA TEKMA LETA

Iskali so Robin Hooda

Lokostrelci Mute, v tem klubu so člani z ene in druge strani Drave, torej tudi Vuzečani, je ponovno uredil svoje vrste. Novi predsednik je postal Bojan Kasper, pa tudi sicer je vodstvo prešlo v roke starejših, bolj organizatorsko usmerjenih ljubiteljev tega lepega športa.

V klubu so organizirali pravi ponovoletni turnir v dvoranskem lokostrelstvu z navadnimi ali, kot jim tudi pravijo, z golimi dolgimi loki in z Compound loki, ki pač imajo svoje tehnične značilnosti, svoja pravila in seveda tudi tarče. Tekmo, na katero se je prijavilo 24 bolj ali manj znanih slovenskih strelcev in dve strelki, so brezhibno izvedli v telovadnici v Vuzečanih.

Zapišemo lahko, da je to eden najstarejših, če ni že najstarejšim lokostrelski klub v Sloveniji in v njem je vrsta odličnih ljubiteljskih tekmovalcev, ki so vedno blizu državnim rezultatom, tako z navadnimi kot z specialnimi loki.

Robin za leto 2001 je postal Jože Ravnjak, ki je samo za krog prehitel znanega veterana Dušana Klemena iz Vuzečnice. Presenetljivo število krogov je zbrala tudi Tanja Hodnik, ki se je uvrstila na četrto mesto. Z navadnim lokom pa je Emil Dobnik, eden najstarejših strelcev, še enkrat potrdil, da obvlada ta šport enako kot mladeniči ali še boljše.

Lokostrelci pa se znajo povesečiti. Medse so povabili znanega pevc Karlija Građišnika, ki razen po strunah citer zna izvrstno brenkati tudi po tetivi loka.

Letos bo zanimivo srečanje ljubiteljev loka tudi na Ravnah na Koroškem, kjer je ob tamkajšnjih organizatorjih in ob Ivarčkem vedno zanimivo, saj tudi Ravenčani zadevo znajo izpeljati.

kv

Potrebni so moč, umirjenost in eleganca.

Koroška nogometna prvoligaša pred nadaljevanjem prvenstva

DRAVOGRAD Z MLADIMI, V KOROTANU NOVA IMENA

Štart v spomladanski del prvenstva 1. lige je predviden za 4. marec, ko bodo nogometaši Dravograda, ki so bili po prvem delu uvrščeni na odlično 4. mesto, gostili jesenskega prvaka Olimpijo, nogometaši Korotana, ki so pristali štiri mesta nižje, pa bodo nastopili v Celju proti CMC Publikum, moštvu katerega vodi Dravograjčan Marijan Pušnik.

Dravograjčani so s pripravami za spomladanski del prvoligaške sezone pričeli 8. januarja. Zbrali so se vsi, razen trojice nogometašev, ki je v zimskem odmoru zapustila moštvo trenerja Kostajnska, to pa so vratar Botonjič, ki se je preselil k Muri, Goršek, ki je okrepil vele-njski Rudar, in Albanec Mehilli, ki je dobil zeleno luč za odhod iz kluba že pred iztekom prvenstva. V klubu so ostali vsi, ki so bili nosilci igre v jesenski sezoni, tudi Samo Vidovič, katerega so želeli ponovno videti na Prevaljah, pa Božič, Cirkvenčič, Helbl, Čavnik, Kitič, Koren in oba tujca Kukoč ter Živadinovič.

Že v začetku prvenstva se je strokovni trio Kostajnske - Gluhovič - Jožič posvečal afirmaciji mladih igralcev iz znane dravograjске nogometne šole, ki je »vrgla« na površje nekaj

obetavnih nogometašev. Med njimi velja omeniti zlasti Andreja Pečnika, ki se je izkazal tudi kot nadarjen strellec. Sedaj, so se Dravograjčani znova omejili na lastni kader in v moštvo, kjer so že nekateri mladi, kot Rebol, Tisnikar, Vrhnjak, Štehanik, Peruš in omenjeni Pečnik, vključili še dodatno igralce mladinskega pogona, oba vratarja Saša Fornezija in Dejana Fornecija ter igralca Roka Petriča. Zaradi poškodbe vratarja Petra Hrovata, ki je moral operirati Ahilovo tetivo in bo dalj časa odsoten z igrišč, je prvi kandidat za čuvarja mreže Dravograjčanov Sašo Fornezzi, vratar mladinske reprezentance Slovenije. Ker pa imajo Dravograjčani le dva tujca v ekipi, obstaja možnost, da se bodo dogovorili z dosedanjim vratarjem Domžal Krunoslavom Budišinom, da pride na Koroško.

Povsem drugačna slika je pri Korotanu, kjer je tradicija, da se pred pričetkom sezone, kakor tudi v zimskem odmoru, zamenja precej igralcev. Skupno se je od pričetka prvenstva do sredine januarja letos zvrstilo pri Prevaljčanih, reci in piši, kar 20 nogometašev in dva trenerja. Prišli so in odhajali, nekateri, kot trener Dinko Vrabac, pa Blagojevič in kasneje

Boškovič in Bukovec, pa Kamerunec N Toko ter Hrvat Mašič, v času jesenskega dela prvenstva. Na polovici prvenstva so se od »modro - belega« dresa poslovili še Jeršin, Dvoršak, Zec in najboljši strellec Korotana v minule pol sezone Romun Lucijan Popescu, ki se je preselil v Osijek.

Prišli so novi igralci Elvis Šahmanovič (Flavia Solvia), Aleš Majcenovič (Pohorje Ruše), Matjaž Todorov (Ivančna Gorica), Živojin Vidojevič (Koper), slednji je na Prevaljah pred leti že igral, ter Alagič, mladi reprezentant BiH. Sredi priprav so se priključili še Selvad Kujovič, ki je prišel iz Olimpije ter mladi 20-letni igralec splitskega Hajduka Kalinič.

V obeh taborih so v začetku letošnjega leta ostali brez direktorjev kluba. Tako je v Dravogradu namesto Riharda Veršovnika, ki odhaja na drugo službeno dolžnost, zahtevno nalogo direktorja kluba prevzel Marjan Pšeničnik, podjetnik iz Libelič, medtem ko mesto direktorja pri Korotanu, po odhodu Maksa Pučlja, še ni zasedeno.

I. Mlakar

Mednarodna dejavnost...

12. novembra 2000 sta Ravne na Koroškem obiskala **dr. Ching - Fu Cbeng**, podpredsednik in **dr. Bin Li**, član državnega komiteja za rekreacijo in šport Taiwana iz Taipeija, ki sta se zanimala za dejavnost mednarodnih iger šolarjev in izrazila veliko željo in pripravljenost za sodelovanje v tem pomembnem mednarodnem gibanju mladih. Zagotovila sta udeležbo njihovih športnikov na letošnjih igrah v madžarskem mestu Szombathely in najavila kandidacijo za organizacijo mednarodnih iger šolarjev v Taipeiju, kar je za gibanje, ki tako dobiva vedno večje mednarodne razsežnosti, še bolj pomembno. Predstavljeno jim je bilo tudi delo Slovenskega združenja mednarodnih iger šolarjev. Gosta sta bila tudi pri direktorju STO, g. **Marjanu Senici**, sprejela pa ju je županja, **ga. Ivana Klančnik**, ogledala sta si tudi muzej. Naslednji dan sta bila gosta župana mestne občine Slovenj Gradec, g. **Janeza Komljanca** in si ogledala kulturne znamenitosti tega mesta. Obisk sta sklenila na županstvu v Celju in na olimpijskem komiteju v Ljubljani.

-jš

Mednarodni plavalni miting »Ravne 2001«

PRILOŽNOST ZA KREPITEV PRIJATELJSKIH VEZI

Že 28. leto pri plavalnem klubu Fužinar ohranjajo tradicijo mednarodnih plavalnih mitingov, ko se sredi januarja zberejo v zimskem bazenu Doma telesne kulture številni plavalci in plavalke iz evropskih držav. Prva leta je bil poudarek predvsem na kakovosti nastopajočih, saj smo imeli priložnost na Ravnah videti plavalce, kot sta bila brata Petrič, pa domačini **Maja in Tomaž Rodič**, **brata Drago in Miran ter Marta Kos, Sandi Ambrož, Eva Breznikar**, če se omejimo zgolj na domača imena, ki so takrat krojila vrh jugoslovanskega plavanja.

Letos smo lahko v zimskem bazenu spremljali nastope 192 plavalcev in plavalk iz petih držav. Največ je bilo udeležencev iz slovenskih klubov, prišli pa so tudi iz treh madžarskih klubov: iz Nagykanizse in Zalaegerszega, Wolfsberga iz Avstrije, enega kluba iz Nemčije ter iz Splita. Med udeleženci sta bila tudi dobitnika medalj z zadnjega evropskega prvenstva v kratkih bazenih, evropski prvak na 100 m mešano, Ljubljančan Peter Mankoč in dobitnica bronastega odličja, 15-letna Kranjčanka Anja Čarman.

Nastop dvakratnega dobitnika medalj na evropskem prvenstvu **Petra Mankoča** je bil seveda v središču zanimanja. Mankoč je v svojih štirih nastopih prepričljivo ugnal svoje tekmece, medtem ko je Čarmanova štartala na mitingu trikrat in bila dvakrat prva, le v disciplini 100 m prosto se je morala zadovoljiti z drugim mestom, kjer jo je prehitela Velenjčanka Nina Sovinek.

Tekmovanje je potekalo v štirih starostnih kategorijah, pri fantih od letnika 1982 in starejši do letnika 1987 in mlajši ter pri dekletih od letnic 1984 in starejših do letnic 1989 in mlajših. Na programu dvodnevnega tekmovanja je bilo kar po 13 disciplin, tako v moških kot v ženskih kategorijah.

Dokaj natrpan program tekmovanja, ki pa za številne izkušene sodnike in sodnice ter vse, ki so imeli opravka pri organizaciji mitinga, ni bil prehud zalogaj.

Tekmovanje so izpeljali na zadovoljstvo vseh, tako samih plavalcev in plavalk, kot ostalih, ki so jih spremljali. Med njimi so bili tudi ugledni predstavniki Plavalne zveze Slovenije, pa nekdanji šampion Darjan Petrič iz Kranja, selektor slovenske plavalne reprezentance Ciril Globočnik ter trener evropskega prvaka Petra Mankoča, Dimitrij Mancevič iz Belorusije, ki že vrsto let dela v Sloveniji.

In kako se je letošnja prireditev rezultatsko razpletla? Nedvomno bi bilo preveč naštevati vse dobitike kolajn, saj so jih skupno podelili kar blizu 90, pa še pokale povrh. Velja omeniti, da sta bila po osvojenih medaljah najuspešnejša Ljubljančan **Roko Čoko** med letniki 1985 - 86 ter Radoveljčanka **Anja Klinar** med letnicami 1987 - 88. Oba sta kar petkrat stala na zmagovalnih stopničkah. Štirikrat so v svojih starostnih kategorijah zmagali **Peter Mankoč** (Ilirija), **Martin Vrhovšek** (Ljubljana) ter **Nejc Pogačnik** in **Lavra Babič**, oba iz Radovljice. Tri zmage si je priplavala tudi najboljša domača tekmovalka **Tanja Kumprej**, med dobitnike zlatih odličij pa se je vpisal tudi perspektivni naraščajnik ravenskega kluba **Damir Dugonjič**.

Kolajne so osvojili še naslednji fužinarjevi plavalci in plavalke: **Robi Marin**, **Lovro Šuler**, **Rok Oto**, **Iztok Martinčič** in **Suzana Tahiri**. Žal tokrat zaradi bolezni ni nastopila trenutno najboljša plavalka Fužinarja Lidija Breznikar. V seštevku treh najboljših rezultatov, merjenih po mednarodnih tablicah, sta bila na mitingu najboljša Mankoč in Klinarjeva.

Predsednik PK Fužinar **Miran Kos** je bil z izvedbo

dvodnevne prireditve zadovoljen in je miting takole ocenil:

»Že domala tri desetletja organiziramo ta miting in letos smo bili posebej počaščeni ob nastopu evropskega prvaka Petra Mankoča in dobitnice bronastega odličja iz Valencije Anje Čarman. Veseli nas, da so se mitinga udeležili praktično vsi slovenski klubi, tudi z najboljšimi tekmovalci. Ker je januar predviden za čas priprav, seveda nismo mogli pričakovati kakšnih rekordov, videli pa smo veliko zanimivih tekem in nastope precejšnjega števila perspektivnih mladih plavalcev, med katerimi sta izstopala Radoveljčanka Klinarjeva in naš plavalec Dugonjič. Seveda smo veseli, da smo lahko na Ravnah gostili tudi ugledne ljudi iz sveta plavalnega športa, kot so nekdanji šampion Petrič, pa znameniti trener iz Minska Mancevič ter selektor naše reprezentance Ciril Globočnik.

Za ravensko plavanje je vsakoletni miting izjemno pomemben dogodek, kajti zaradi objektivnih okoliščin bazen v DTK ne ustreza strokovnim merilom za organizacijo vrhunskih tekmovanj na nivoju države ali tujine. Prav zato je dobro, da se pri nas srečujejo najboljši plavalci, ker je to najboljša promocija za plavalni šport na Ravnah. V klubu imamo trenutno okoli 100 mladih plavalcev in plavalk, ki so seveda z zanimanjem spremljali nastope najboljših.

Miting je tako v organizacijskem kot tekmovalnem smislu popolnoma uspel. V bodoče bomo poskušali napraviti prireditev še kakovostnejšo, tako da bi iz tujine pripeljali še več dobrih plavalcev. In nenazadnje, kar je tudi cilj nas vseh, da bi našim tekmovalcem še naprej omogočali stik z domačimi kot tujimi plavalci, da bi lahko navezali še več prijateljskih vezi.«

IVO MLAKAR

MLADINCI DRAVOGRADA TRETJI V KOPRU

Mladinska nogometna ekipa Dravograda, ki jo vodi trener **Darko Žižek**, dosega vse večje odmevne uspehe. Na Božično - novoletnih turnirjih v sosednji Avstriji so vselej osvajali visoka mesta. Tako je bilo tudi tokrat. Na turnirju v Celovcu so bili mladi Dravograjčani drugi, potem ko so finalni dvoboj izgubili proti selekciji avstrijske Koroške s 5:4. Poraženi so bili šele po izvajanju kazenskih strelav.

Še bolje so se izkazali v St. Veitu, kjer so zmagali, potem ko so v finalu odpravili domačo vrsto St. Veita s 5:2. Na obeh turnirjih so nastopile tudi ostale selekcije dravograjske nogometne šole, od najmlajših U-8 do kadetov U-16.

Eden največjih uspehov pa je uvrstitev mladincev Dravograda v finale letošnje zimske lige v malem nogometu na odboj. Potem ko to ni uspelo njihovim starejšim vrstnikom, članskima ekipama Dravograda in Korotana na polfinalnem turnirju v Murski Soboti, so se s 1. mestom izkazali dravograjski mladinci.

Na finalnem turnirju v Kopru so fantje trenerja Žižka osvojili 3. mesto. V prvi tekmi so izgubili proti vrstnikom velenjskega Rudarja s 5:4, nato pa v tekmi za 3. mesto porazili ajdovsko Primorje z neverjetnim rezultatom 21:5. Dva dravograjska nogometaša sta bila izbrana med najboljše na turnirju. **Sašo Fornezzi** je bil najboljši vratar, **Rok Petrič** pa najboljši strelec turnirja.

I. M.

DEVEDESET LETNIK V NAŠEM KRAJU

V krajevni skupnosti Šentjanž pri Dravogradu, v zaselku Selovec, je 27. 12. 2000 praznoval častljiv devetdeseti rojstni dan gospod **Ivan Višner** st., po domače Napatnikov dedi.

Ob našem obisku je bil doma, čeprav mu krajši sprehodi še ne delajo težav. Ob vsakem srečanju z nami je bil vedno nasmejan in dobre volje. Za dobro zdravje in razpoloženje slavljenca ter za vso oskrbo poskrbi snaha Slavka v domači hiši.

Krajani KS Šentjanž mu želimo še v bodoče zdravja in dobrega počutja med svojimi.

Ivan Merc, Šentjanž

Ob 40 obletnici Ekonomске srednje šole v Slovenj Gradcu

Ob obletnici, kot je 40 let, se je prav zanimivo srečati s kolegi predavatelji in sedanji profesorji in sodelavci ter se spominjati skromnih začetkov na Vorančevem trgu. In šele tako se zaveš, kako hitro mineva čas.

Ko se srečaš z bivšimi dijaki, ki so pridobili osnovno znanje za poklic, si dobili službo in ustvarili družino in dom. Nekateri so postali tudi uspešni direktorji. In postane ti toplo pri srcu, ko spoznaš, da delo ni bilo zaman. Danes šteje Center srednjih šol, ki je zelo napredoval in se širil z vedno novimi programi, že preko 2000 dijakov. Pri tem pa se sprašujem, kako bo naprej. Včasih se je bilo potrebno pripraviti za poklic, danes so zahteve čisto drugačne. Šolati je potrebno takšne ljudi, ki jih trg potrebuje. Znati pa je treba vedno več, sicer ni mogoče doseči uspeha. Danes je največ vredno znanje,

zato je zelo dobro, da je šolski center uvedel še študij sekretarja na višji stopnji. Morda bi bilo smotno razširiti višjo stopnjo tudi na finančno-računovodsko smer in komercialno-marketingško. Danes zahteva tržišče kadre z znanjem, ki ga srednja šola ne more več dati, npr: jezike, specializacijo. Poseben poudarek je tudi možnost permanentnega izobraževanja, tudi zaposlenih, tu je še mnogo nalog za šolski center. Ob tej priložnosti sem srečal ing. Šipeka, s katerim sva bila pred tridesetimi leti zaposlena v Železarni na Ravnah. On se je izpopolnjeval tudi v Parizu in od tam prinesel nove ideje, ki jih še danes uresničuje, še posebno na kulturno-umetniškem področju. Ugotovila sva, da če želi Železarna na Ravnah še obstajati, bo morala ustanoviti redni višješolski študij strojne in metalurško-tehnološke smeri. Danes se ne prodajajo samo tone jekla, v prvi vrsti se prodaja znanje. Tega se morajo pristojni zavedati. Spomnila sva se tudi na g. Gregorja Klančnika, ki je prvi spoznal, da je treba združiti slovenske železarne. Zanimivo bi bilo raziskati, kaj vse je kot strokovnjak, organizator in športnik ter iniciativni vodja prispeval za te kraje ob meji.

Ivan Smolčnik /Slovenj Gradec/

Peter Markač je bil magnet za mlade plavalce Fužinarja

Takšni in drugačni piromani

V skorajda sleherni koroški črni kroniki, ki nastaja na podlagi policijskih sporočil za javnost, najde svoje mesto tudi kakšen požar. Tokrat sem enega izmed tovrstnih dogodkov sklenil objaviti na začetku. Glede na vzrok ognja je namreč neobičajen.

Premoženjski piromani

Policisti so bili 29. 12. 2000 ob 2.45 obveščeni, da je prišlo do požara na eni izmed stanovanjskih hiš na Prevaljah. S pravočasnim ukrepanjem so gasilci GD Prevalje preprečili razširitev ognja na celotno stanovanjsko hišo in na sosednje hiše v strnjem predelu mesta.

Policisti in kriminalisti so pri ogledu kraja požara našli sledove, ki so dali sumiti, da je bil požar podtaknjen. Zato so se usmerili v preiskavo suma kaznivega dejanja požiga. Že 29. 12. so P.G. in B.G. iz občine Prevalje in D.S. iz občine Ravne na Koroškem odvzeli prostost.

Pri preiskavi so ugotovili, da naj bi hišo zažgal D.B. iz občine Velenje, ki naj bi se za to dejanje dogovoril z P.G., lastnico hiše, v kateri je nastal požar. Pri dejanju naj bi mu pomagal še B.M. iz občine Slovenj Gradec.

Motiv za kaznivo dejanje naj bi bila pridobitev premoženjske koristi, saj je stanovanjska hiša zavarovana za večjo vsoto.

Pri zbiranju dokazov so kriminalisti odkrili še, da naj bi bil D.B. v dogovoru z lastnico P.G. v isti (njeni) hiši podtaknil oženje že 16. 05. 1999, ko je zgorela skoraj celotna hiša, lastnica pa je prejela visoko odškodnino.

Vrh vsega so kriminalisti odkrili tudi, da naj bi bil 29. 12. 1998 D.S. iz občine Ravne na Koroškem, prav tako po nagovarjanju lastnice P.G., podtaknil oženje v kuhinji iste hiše na Prevaljah.

Zoper vse udeležence je Urad kriminalistične policije Policijske uprave Slovenj Gradec vložil kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec, zaradi suma storitve kaznivih dejanj požiga po 226-tem členu Kazenskega zakonika R Slovenije.

»Skrivnostni« požari

Morebiti so si lumpi iz prejšnjega prispevka svoje »piromansko znanje« pridobivali že v otroštvu. Morebiti celo na podoben način, kot bi lahko izhajalo iz pričujoče policijsko zapisane in popisane zgodbe o nekoliko skrivnostnih požarih. Policisti PP Ravne na Koroškem so namreč 03. 01. 2001 med 17.30 in 18.40 zabeležili kar tri manjše požare. Najprej je zagorelo okoli 17.50 v kovinskem zabojniku za odpadke med stanovanjskima blokoma na Čečovju in Ravnah na Koroškem. Ogenj so pogasili ravenski gasilci. Po ugotovitvah policistov naj bi do požara prišlo, ker je skupina otrok v zabojnik metala pirotehnična sredstva - petarde. Na srečo je oženje povzročil le manjšo gmotno škodo.

Ob 18.30 je zagorelo v košu za smeti na Prežihovi ulici in Ravnah na Koroškem. Tudi ta požar so pogasili ravenski gasilci in je nastala le manjša gmotna škoda. Vzrok požara niso ugotovili, policistom pa je uspelo izvedeti, da je bila ob nastanku požara v bližini skupina otrok. Po opisu sodeč naj bi šlo za isto skupino, ki je v zabojnik na Čečovju pred tem metala petarde in povzročila požar.

Tretjič je »skrivnostno« zagorelo ob 18.40 na hodniku poslovno stanovanjskega objekta na

Prežihovi ulici in Ravnah na Koroškem. Oženje je zajel kartonske škatle in talno podlago v dolžini 20 metrov. Zaradi visoke temperature so počila tri izložbena stekla, oženje in dim pa sta poškodovala tudi stene in strop. Oženje se - spet zaradi hitrega posredovanja ravenskih gasilcev, ni razširil v trgovski lokal, gmotna škoda pa kljub temu znaša dobrih 500.000 tolarjev. Policisti vzroke požara še raziskujejo.

Stik na traktorju

Zelo hitro pa so kriminalisti in policisti odkrili vzrok požara, ki je izbruhnil na kmetijskem traktorju v noči na 31. 12. 2000 na Prevaljah. Njegov lastnik R.M. iz občine Prevalje je imel stroj spravljeno v zidani garaži blizu gospodarskega poslopja na svoji kmetiji. Kot so ugotovili strokovni izvedenci, je zaradi kratkega stika na avtomatu zaganjalnika nenadoma izbruhnil požar, ki je traktor skoraj v celoti uničil. Oženje ni opazil nihče in je čez nekaj časa sam ugasnil. Poškodovana je bila tudi notranjost garaže, tako da gmotna škoda znaša kar dobra 2 milijona tolarjev.

Eksplozija

Do zelo močne eksplozije, vendar ne tudi do požara, je prišlo 14. 12. 2000, nekaj po peti jutranji uri na izstopnem delu sušilnika iverja v Tovarni ivernih plošč v Otiškem vrhu pri Dravogradu. Nastala je velika gmotna škoda, ki - po prvih nestrokovnih ocenah - znaša med 15 in 50 milijoni tolarjev. Vzrok še raziskujejo.

Iskre v sod

Tokrat gre za delovno nezgodo, ki se je pripetila 06. 01. 2001 popoldne v neki garaži. Sedemnajstletni mladoletnik in njegov oče D.M. iz občine Slovenj Gradec sta v garaži z električnim rezalom rezala kovino. Nekaj isker je padlo tudi v 200 litrski sod, v katerem je bilo okoli 100 litrov odpadnega olja. Prišlo je do eksplozije, v kateri je bil mladoletnik huje telesno poškodovan in so ga odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec.

Mladi voznik

Dogodke s koroških »cestnih bojišč« pričujem topot z zgodbo novepečenega mladega voznika, ki si je verjetno mislil: »če že, te že...«, vendar ne bi svetoval, da bi se še kdo odločil za njegovo pot.

Policisti PP Ravne na Koroškem so 06. 01. 2001 ob 7.30 na Prevaljah ustavili voznika osebnega avtomobila H.M. iz te občine. Policisti so ugotovili, da so dan poprej ob 20.00 uri vozniku začetniku odvzeli voziško dovoljenje policisti PP Dravograd. Tedaj mu je bil izrečen preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal prisotnost 0.28 promile alkohola v izdihanem zraku. Voznik začetnik, ki po določilih Zakona o varnosti cestnega prometa med vožnjo ne sme imeti alkohola v krvi, je bil izključen iz prometa in prepovedana mu je bila nadaljnja vožnja.

Zaradi suma vožnje pod vplivom alkohola so policisti PP Ravne na Koroškem vozniku začetniku na Prevaljah ponovno odredili preizkus alkoholiziranosti, ki pa je tokrat pokazal prisotnost kar 1.99 promile alkohola v izdihanem zraku.

Ker so policisti upravičeno pričakovali, da bo mladi voznik v vinjenem stanju s prekrški nadaljeval, so ga privedli na policijsko postajo in ga

pridržali do staznitve.

Trkal je

Do staznitve so 01. 01. 2001 ob 22.40 na policijski postaji Dravograd zadržali tudi voznika terenskega osebnega vozila M.O. iz občine Dravograd. Voznik je namreč na parkirnem prostoru na Meži v Dravogradu trčil v štiri parkirane osebne avtomobile in s kraja dogodka odpeljal (pobegnil).

Policisti so ga izsledili v Trbnjah in mu zaradi suma vožnje pod vplivom alkohola odredili preizkus alkoholiziranosti. Alkotest je pokazal prisotnost 2.27 promile alkohola v izdihanem zraku. Policisti so ga izključili iz prometa, mu prepovedali nadaljnjo vožnjo in ker so ga nekaj kasneje ponovno ustavili na cesti, so ga na policijski postaji, kot že rečeno, pridržali do staznitve.

Notorik motorik

Še o enem mladeniču s Koroške, ki voziškega izpita še nima, vendar so ga ceste že doslej bile »(pre)polne«, poročajo policijski viri. 17. 12. 2000 ob 2.30 se je voznik osebnega avtomobila A.P. iz občine Slovenj Gradec, v Podgorju s svojim neregistriranim avtomobilom vključeval v promet s parkirišča na prednostno regionalno cesto Slovenj Gradec - Podgorje. Tedaj je po prednostni cesti z osebnim avtomobilom pripeljal voznik A.M. iz občine Slovenj Gradec. Prišlo je do trčenja med voziloma in nastala je gmotna škoda.

Elektronski alkotest je pri mladeniču A.P. pokazal prisotnost 1.99 promile alkohola v izdihanem zraku. Policisti so ugotovili še, da A.P. nima pravice voziti osebnih avtomobilov, saj še ni opravil voziškega izpita in ga bodo predlagali v postopek k sodniku za prekrške.

Zanimivo pri tej zgodbi je, da so policisti voznika A.P. v letih 1999 in 2000 že 24-krat predlagali v postopek pri sodniku za prekrške zaradi kršitev cestno prometnih predpisov, od tega dvakrat zaradi povzročitve prometne nezgode.

Bil je opazovan

Zelo zanimiva je tudi zgodba voznika osebnega avtomobila B.J. iz občine Radlje ob Dravi. Bil je namreč »opazovan« ali spremljan, register njegovih prekrškov pa je tudi kar zajeten. Še eden iz niza zgodb »če že, te že...«

Voznika so policisti Postaje prometne policije Slovenj Gradec ustavili 11. 12. 2000 ob 10.35 na Muti in ga seznanili, da je storil kar več prometnih prekrškov. Njegovo vožnjo so namreč nekaj časa policisti zabeležili z video nadzornim sistemom PROVIDA 2000. Ugotovili so, da je v naselju, kjer je hitrost omejena na 50 kilometrov na uro, prekorachil hitrost kar za 61 kilometrov na uro. Zunaj naselja, kjer je hitrost omejena na 90 kilometrov, je vozil za 34.80 kilometra hitreje. Premikov v cestnem prometu ni pravočasno nakazal s predpisanimi znaki. Policisti so pri pregledu voznika in vozila ugotovili, da je vozil po poteku veljavnosti voziškega dovoljenja. Vrh vsega vozilo ni bilo tehnično brezhibno, saj je bilo predelano, ni pa bilo na pregledu ustreznosti po predpisih homologizacije.

Policisti so vozniku na kraju prekrškov izdali plačilni nalog za 100.000 tolarjev. Predlagali pa so ga tudi v postopek pri sodniku za prekrške, ki mu izrekel denarno kazen 125.000 tolarjev, dobil je 3 kazenske točke in prepoved vožnje za tri mesece.

»Junaški« pobeg

Kaže, da so tokrat v prometnih nezgodah na Koroškem prevladovali mladi vozniki in njihove dokaj čudne zgodbe. Tale ni čudna, bolj tragična je in nerazumljiva.

27. 12. 2000 okoli 18. ure se je v Podgorju pri Slovenj Gradcu zgodila prometna nezgoda. Voznik Yuga temnejše barve je namreč s sprednjim delom vozila trčil v starejšo kolesarko in jo hudo ranjeno pustil na kraju dogodka ter pobegnil.

Policisti so z zavzetim delom ugotovili, da je nezgodo povzročil M.M. iz občine Mislinja in so zoper njega podali ovadbo na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec.

Zakaj

Včasih so med policijskimi sporočili za javnost zapisani tudi dogodki, pri katerih se vprašaš, zakaj nekdo takšna dejanja sploh počne. Kaj ima od tega, če komu drugemu, ki ga pogosto še pozna ne, poškoduje osebno lastnino in mu povzroči gmotno škodo. Poglejmo dva značilna primera.

Ob robu krajevne ceste v Svetem Primožu na Pohorju je v noči na 8. 12. 2000 svoj osebni avtomobil parkiral G.J. iz občine Maribor. Neznani storilec je njegovo vozilo potisnil na strmo pobočje, po katerem je nenadzorovano drselo in trčilo več dreves. Gmotna škoda znaša dobrih 100.000 tolarjev.

Storilec drugega nerazumljivega dogodka je znan, vendar t gmotne škode ni preprečilo. 10. 12. 2000 je namreč B.G. iz občine Mislinja ob 04.30 na glavno cesto Slovenj Gradec - Velenje v Turiški vasi postavil dve leseni klopi in več večjih kamnov. Zaradi tega je prišlo do treh prometnih nezgod. Na treh vozilih je nastalo skupaj za več kot pol milijona tolarjev gmotne škode.

Lovec na zajtrku

»Na lov za lovcem so se podali policisti PP Radlje ob Dravi«, bi verjetno dejal Rene, prijatelj mojega prijatelja »bifedžije«, igralca, tekstopisca, humorista in še kaj... Mirana.

»Kdo drug bi sicer v noči na 06. 01. 2001 vlomil v gostinski lokal Bar lovec na Koroški cesti na Muti, če ne prav kakšen »lovec« na drobnarije,« bi verjetno še dodal Rene.

Nočni »gost« je iz tega lokala odnesel več zavojčkov cigaret, nekaj steklenic žganih pijač, gotovino in tako lastnika oškodoval za več kot 150.000 tolarjev.

»Morda pa je nočni lovec še isto noč odšel na »zajtrk k Tiffanyju«, kjer je mimogrede iz letnega vrta istoimenskega lokala (Tiffany) odnesel dva zvočnika in lastnika oškodoval za 10.000 tolarjev,« končno dodaja dobro obveščeni Rene, potem ko je svojo lakoto potešil z značilnim francoskim kosilom: dunajskim zrezkom, pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem.

T.I.

Pirotehnika

Kot vsako leto so tudi letos ob vstopu v novo leto, tokrat lahko rečemo celo v novo tisočletje, koroški policisti spremljali uporabo pirotehničnih sredstev okoli novoletnih praznikov. Rezultati so tokrat nekoliko bolj razveseljivi, če seveda upoštevamo, da se ljudje »pokanju in raketiranju« v tem času najbrž ne bodo nikoli v celoti odpovedali.

Od 22. 12. 2000 do 04. 1. 2001 so

policisti prejeli 14 obvestil o moteči uporabi pirotehničnih sredstev. Lani so jih prejeli 18. Razveseljivo je, da se v tem času na Koroškem s temu sredstvi nihče ni telesno poškodoval. Lani so se tri osebe lažje poškodovale, ena pa huje. Policisti poročajo še, da je bilo na Koroškem v tem času tudi nekaj prireditev na javnih krajih, kjer pa so prireditelji dobro poskrbeli za varnost.

Ovadba

Kriminalisti Urada kriminalistične policije Policijske uprave Slovenj Gradec so na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec, na podlagi ovadbe Nove kreditne banke Maribor d.d., podali kazensko ovadbo zoper njihovega bivšega uslužbenca B.R. iz občine Radlje ob Dravi, zaradi suma storitve kaznivnega dejanja izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, po 241-tem členu Kazenskega zakonika RS.

B.R. je osumljen, da naj bi kot uslužbenec NKBM d.d. zbiral in izročil nepoklicanim osebam podatke o vlogah in depozitih komitentom banke, ki, po veljavni zakonodaji, veljajo kot poslovna tajnost banke.

Dopolnitev ovadbe

Policijska uprava Slovenj Gradec je zaradi utemeljenega suma storitve kaznivih dejanj na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec vložila poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe zoper odgovorno osebo družbe v zasebni lasti iz Radelj ob Dravi, J.H. iz občine Radlje ob Dravi.

Poročilo se nanaša na sume kaznivih dejanj:

- poslovne goljufije, po 234/a členu Kazenskega zakonika, ker naj bi na škodo Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve v letu 1999, brez vednosti zavoda prodal blago in tako zavod oškodoval za 2.016.169,10 tolarjev.

- Poslovne goljufije po enakem členu kot v prejšnji alineji, ker naj bi pri opravljanju gospodarske dejavnosti preslepil odgovorne osebe v Javne komunalnem podjetju Radlje ob Dravi. Zardi njegove neizpolnitve dogovorjenih obveznosti je nastalo za 631.750 tolarjev škode.

- Ponareditve ali uničenja poslovnih listin po 240. členu Kazenskega zakonika RS, ker naj bi bil uničil poslovne listine podjetja, ki so bile pomembne za vodenje stečajnega postopka (gre za dokumentacijo, ki bi jo bili dolžni hraniti na podlagi zakona).

POPRAVEK

V zadnji številki PREPIHA je bil objavljen zapis o delu Društva upokojencev na Ravnah »Teh naših 50 let« V njem je bilo zapisano, da je bil prvi predsednik društva Ivan Večko, kar ne drži, saj je bil prvi predsednik IVAN VERČKO prizade-tim se za napako opravičujemo

Uredništvo

ODGOVOR NA ČLANEK - KO TE OB PRIHODU V RAVNE »POZDRAVI« LUKNJASTA CESTA - Prepah, december 2000

Občina Ravne na Koroškem je v skladu z republiškim zakonom o cestah v letu 1999 sprejela Odlok o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v občini Ravne na Koroškem. Po tem odloku je na območju občine Ravne na Koroškem:

- 59.494 m lokalnih cest - 51.296 m javnih poti

- 1.492 m kolesarskih poti

V zgoraj navedenem odloku je kot javna pot opredeljen tudi odsek ceste Ravne - Meležnik Merkačev mlin. Odsek ceste ima tudi funkcijo povezovalne ceste med krajem Ravne in Strojnsko Reko.

Po objavi članka v glasilu Prepah je bil izveden terenski ogled predstavnikov občine in Slovenskih železnic. Na terenu je bilo ugotovljeno, da je asfaltiran odsek povezovalne ceste dobro vzdrževan, v celoti pa je uničen priključek k železniški postaji.

Na Slovenske železnice je s strani občine posredovana pisna pobuda za celotno ureditev tega območja, ki obsega:

- cestni priključek k železniški postaji (obstoječi cestni priključek je popolnoma dotrajan) - zunanji videz same železniške postaje

- ureditev funkcionalnega zemljišča

Občina Ravne na Koroškem si namreč prizadeva za celovito ureditev območja, kjer se nahaja tudi železniška postaja.

V okviru tega je prostor pred železniško postajo že uredil Petrol z izgradnjo novega bencinskega servisa, v teku pa so tudi druga dela za ureditev tega območja. Na ta način še bolj izstopa zanemarjena železniška postaja, na kar smo Slovenske železnice že večkrat pisno opozorili.

Občina si prizadeva, da bi prišlo do realizacije sanacijskih del, kar bo v ponos tudi našemu mestu.

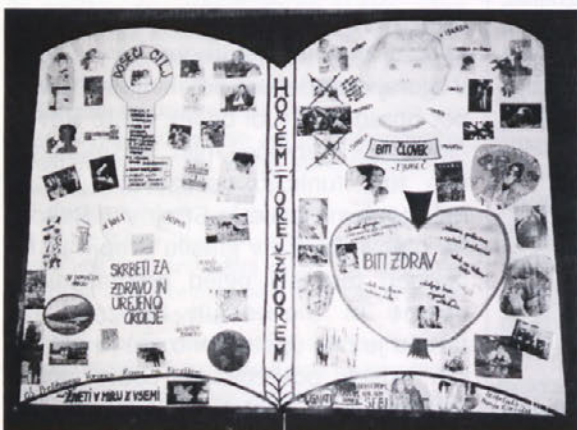
OBČINA RAVNE NA KOROŠKEM
Vodja odseka za KCG
Andrej Bukovec

HOČEM, TOREJ MOREM

11. OTROŠKI PARLAMENT je na vseh osnovnih šolah po Sloveniji potekal pod geslom **HOČEM, TOREJ MOREM**.

S predstavniki oddelčnih skupnosti sem se na sestankih Šolske skupnosti pogovarjala o ciljih, ki si jih mladi v današnjem času postavljajo, in skupaj smo izdelali smernice našega dela. Nato je osmošolka Manja Gorinšek izdelala plakat, katerega smo predstavili v avli šole. Pripravili smo oddajo za šolski radio, 23. 11. 2000 pa so učenci v prostorih Občine Ravne na Koroškem predstavili naša razmišljanja na **OBČINSKEM OTROŠKEM PARLAMENTU**.

Zastavili smo si vprašanje: **KAJ HOČEM IN POTEM TUDI ZMOREM?**

1. HOČEM DOSEČI CILJ

Če si nek cilj zastavimo in ga zares želimo doseči, potem ga bomo dosegli, ker bomo za to nekaj naredili - se bomo potrudili, vložili v to vso svojo energijo.

In kakšne cilje si mladi najpogosteje zastavljamo?

- * naučiti se neko snov, jo znati
- * dobiti lepo oceno
- * doseči »dober« splošni učni uspeh
- * postati dober športnik, glasbenik, igralec...
- * doseči poklic, v katerem bom uspešen in zadovoljen
- * živeti s človekom, ki bo cenil mojo osebnost

2. HOČEM BITI ČLOVEK

Ljudje smo različni. Razlikujemo se po zunanosti in značaju. Eni smo mirni, drugi bolj razigrani, spet se najdejo dobri in slabi, pravični in nepravični, odkriti in manj odkriti... Vemo, da človeka odlikujejo pozitivne vrline, toda marsikdo, ki je bolj negativno usmerjena osebnost, se niti ne potruži ali

se niti ne poskuša potruditi, da bi postal boljši človek, človek v pravem pomenu besede:

- * pošten
- * odkrit
- * iskren
- * prijazen
- * pravičen
- * strpen
- * dober
- * spoštljiv (do učiteljev, staršev, prijateljev...)
- * ljubeč

3. HOČEM UGAJATI LJUDEM IN SAMEMU SEBI

Sami sebi nismo zadostni. Potrebujemo prijatelje, ki jim lahko zaupamo in se nanje obrnemo v težavah. In prijateljev ne smemo iskati le med vrstniki, ampak tudi med odraslimi. Naši prijatelji morajo biti tudi starši in učitelji, saj nam le ti marsikdaj in v najtežjih trenutkih stojijo ob strani, česar se mladi dostikrat niti ne zavedamo, ker nam nevsiljivo, neprisiljeno pomagajo.

S svojim obnašanjem želimo ljudem ugajati: fantje dekletom, dekleta fantom, učenci učiteljem, otroci staršem, starim staršem, sorodnikom in znancem ter nenazadnje želi vsakdo ugajati prijateljem in samemu sebi. In če hočem ugajati ljudem, s katerimi živim, delam in sem vsak dan v stiku in če hočem biti zadovoljen sam s sabo, se moram potruditi. Upoštevali bomo pravila lepega vedenja-bontona in uspelo nam bo.

4. HOČEM BITI ZDRAV

Zdravje je največje bogastvo človeka, vendar se zdrav človek tega ne zaveda. Zavedemo se šele takrat, ko zbolimo, a žal je marsikdaj prepozno.

O svojem zdravju in zdravju najbližjih bi se morali pogovarjati in razmišljati dan za dnem in za to nekaj narediti.

Morali bi:

- * poskrbeti za redno in zdravo prehrano
- * se vsaj rekreativno ukvarjati z enim od športov
- * se dovolj gibati na svežem zraku in hoditi na sprehode v naravo
- * paziti na telesno težo, da ni prevelika ali premajhna
- * skrbeti za zdrave zobe

- * znati živeti brez uživanja drog (brez alkohola in cigaret)

5. HOČEM Z VSEMI ŽIVETI V MIRU

Največje zlo vsega človeštva so vojne. Nikoli ne želimo biti s kom sperti, želimo si miru, želimo živeti v miru z ljudmi vsega sveta. Zato moramo znati sprejemati drug drugega takega, kot smo, tudi ljudi, ki imajo napake in nam niso všeč. Če bomo strpni in tolerantni drug do drugega, če bomo upoštevali mnenja drug drugega in se znali prilagoditi družbi, okolici, potem bo naše življenje mirno in polno razumevanja.

Če bomo znali uravnati tehtnico življenja in tako krmariti skozi življenje, nam bo lepše doma/v osebnem življenju in tudi v širši družbeni skupnosti.

6. HOČEM SKRBETI ZA UREJENO OKOLJE

Dušimo se v lastnih smeteh, v lastni umazaniji.

Drug drugega opozarjamo, da mora biti okolje, v katerem živimo, čisto. Marsikdo je že osveščen, nekatere pa od časa do časa z oglasnimi lističi spomnimo na to, da morajo paziti, kam in kako odlagajo različne odpadke.

V prvi vrsti skrbimo za red in čistočo v svojem domu, v šoli nam o tem govorijo učitelji. Mladi se premalo zavedamo, da na mladih svet stoji. Če se ne bomo že sedaj naučili paziti na okolje, naravo, potem nas bo pobralo.

Želimo si lep park in urejena igrišča, čiste ulice in stavbe v kraju. Želimo si lepo domovino, urejeno Slovenijo, ki bo privlačna za turiste, saj se od tega da tudi živeti in preživeti. In na našem planetu bomo še dolgo živeli in preživeli bomo, če ga bomo znali ohranjati, če bomo začeli skrbeti pri najmanjšem in znali v tem duhu vzgojiti najmlajše.

Ugotovili smo, da **BOMO ZMOGLI IN DOSEGLI VSE, ČE BOMO LE HOTELI**.

Ob koncu **OBČINSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA** so parlamentarci poudarili, da jim vse to, kar želijo doseči, ne bo uspelo, če mladim ne bodo pomagale in stale ob strani občina, policija, lokalne organizacije in ustanove, ministrstvo ... država.

Vanja Benko, mentorica ŠS na OŠ Prežihovega Voranca na Ravnah na Koroškem

BREZ SLADKORJA

Politike naprošam, da naj se ne sklicujejo name, ko omenjajo večinsko voljo naroda. Na večje bedake od mene se naj izvolijo sklicevati še naprej.

V vsakem podjetju vedo, kdo ne sme dajati informacij in kdo lahko daje dezinformacije.

Računalniki postajajo zanesljivi. Danes lahko že v vsakem računaš na virus.

Ali gre pri človeku, ki je zaljubljen sam vase, za homoseksualnost?

Klin se s klinom izbija, pravijo pijanci. Če je glava lesena, trditev zanesljivo drži.

Ko ti pokažejo vrata, ti ne pomaga hoditi od vrat do vrat.

LOGIČNO

- Če že moram čakati v dolgi vrsti, potem najraje čakam na makarone.

- Zakaj pa ravno na makarone? Jih imaš tako rad?

- Niti ne! Vzrok je bolj preprost: če jih zmanjka, luknjice še vedno dobim.

KUHARICA IN POL

- Marjanca, zakaj pa ti tako vneto nabiraš odpadno listje?

- Tomo je dejal, da greva na svoje in da bom morala sama kuhati, pa ga nabiram za listnato testo.

IZ DOMAČIH LOGOV

Primer ovadenega prijavitelja nepravilnosti v dravograjski podružnici Nove KBM (in že prej skoraj enak zagrebški primer z gospodinjskimi prihranki Ankice Tudjman) dokazuje, da je poslovna skrivnost osnovni in edini zveličavni zakon družbe. Torej: poiščem morilca, sklenem posel - naročim in plačam umor, kriv pa ne morem biti, ker morilec ne sme izdati najine poslovne skrivnosti niti pod razno, tudi če ga dobijo. Če me pa slučajno že izda, je njegovo priznanje za zakon nepomembno in neveljavno.

IZPOD KLOBUKA

Ko pridejo nekam, jih od tam zlepa ni ve mogoče spraviti.

So dnevi, ki minejo kot ura, so dnevi, ki minejo kot dva.

Imam občutek, da imajo tudi hudiči svoje svetnike.

Le devico lahko razdevičijo.

Politiki morajo biti zelo razgibani ljubimci. Navajeni so menjavati položaje.

Neumnost se ne boji ne boga in ne hudiča.

Dobro blago se samo hvali, dokler ga hvala ne pokvari.

»Laško je zakon!« je dejal in se poročil s steklenico.

Ni levičarja, ki bi za delo izbiral leve.

Le lakoto po seksu potešiš s tem, da se sprazniš.

Brez ljubezni do hrane mi živeti ni.

Bolje, da narediš neumnost kot neumneža.

DROBNA ZAPAŽNJA

Je že res, da bomo slej ali prej končali v želodcu Evrope, vendar vseeno ne razumem, zakaj nas hočejo politiki tja pripeljati skozi rit.

Najslabša oblika zbirateljstva je zbiranje nazivov za v vitrino navideznih uspehov.

Popularno postaja, da slovenski strokovnjaki opravijo izpit iz poštenosti v zaporu.

Življenje drugega lahko spreminjaš z besedami, svoje le z dejanji.

Pri množičnih pobojih ne bi smelo biti vprašanje, komu zvoni, temveč kdo zvoni.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Število 888 razdeli v dve trimesetni števili tako, da vsota obeh števil ostane 888, številke in »in« pa brani v angleščini dajo nekaj z nadihom spolnosti, istočasno pa rešitev lahko zapoješ po melodiji znane filmske uspešnice o »nekem čaju«.

Odgovore pošljite na naslov uredništva do 10. 2. 2001. Med reševalci bomo izžrebali nagrajenca, ki bo dobil knjigo aforizmov avtorja te strani »Misli iz parterja«.

RAZPADAJOČA SRAMOTA NA GRIČU

Morda se kateri izmed bralcev PREPIHA spomni, da smo julija 1998 med drugim zapisali, da bi naj novi lastniki nekoč prelepega gradu na griču nad starim mestnim jedrom v Ravnah grad temeljito obnovili ter mu dali dušo, srce in sploh življenje.

Tedaj smo pozvali tedanjega župana Večka, da bi po svojih strokovnih službah ustrezno ukrepal, recimo prepričal nove lastnike gradu, ki se spretno skrivajo pod inicialkami P.S.T.d.o.o., s sedežem v Prežihovih Kotljah, da bi grad obnovili, še posebej, ker grajsko poslopje stoji na res inpozantni točki nad mestom in ga je mogoče videti že od daleč. Vem, nisem upravičen, da bi lahko novim lastnikom recimo predlagal, da bi grad preuredili v lep turistični objekt, a s tem ne bi smeli odlagati, kajti grajsko poslopje vse bolj propada in s svojimi grozljivo črnimi očmi (okni) straši mirne prebivalce pod seboj.

V kolikor pa novi lastniki ne premorejo toliko moči, volje in morda potrebne finančne zalogaja (temeljita obnova gradu, vstevši notranjo opremo, nikakor ne bo poceni), naj grad prodajo. Prepričan sem, da bi se kupec našel. Sicer pa menim, da bi naj novi lastniki pred domačo javnostjo razkrili, kakšne načrte imajo s svojo lastnino. Še posebej, ker se o tej kupčiji po Ravnah marsikaj govori. Morda ni izključeno, da še niso povsem razčiščeni lastniško pravni odnosi. V kolikor je po črki zakona kaj nerazčiščenege, bi vsekakor bilo dobro, da bi nova županja Ivana Klančnik s svojimi strokovnimi službami ustrezno ukrepala, da bi v grajske prostora čimprej posijalo sonce v vsej svoji lepoti in v ponos ne samo Ravenčanom, ampak celotni Koroški.

Franjo Hovnik Ptuj

NOVO! NOVO! NOVO!

**BREZ TVEGANJA IN STROŠKOV,
LEP ZASLUŽEK, NI AKVIZITERSTVO.
NUDIMO KREDIT.**

Telefon: 031 327 374, 02/82 31 098 - Irena

HOROSKOP - JANUAR 2001

OVEN: Začenjajo se dnevi in - celo meseci, ko boste v spremstvu Venere bolj občutljivi za vse lepo in nežno. Tako boste delovali tudi sami in zato gre za izjemen čas, ki vam lahko zameša ljubezenske štrene, praviloma z dobrim koncem. Pa še nekaj: če ste doslej zaradi ljubezni običajno pozabili na prijatelje, boste zdaj bolj modri: znali boste povezati oboje.

BIK: Naj vas sicer preudarno Saturnovo delovanje ne zapelje v pretirano skromnost - že v mislih se usmerite k najboljšemu. Nekaj februarskih stresov se bo zaskrilo predvsem na področju kariere, botrovala pa jim bo vaša želja, da bi uredili več kot trenutno zmorete. Ustavite se za hip in odpošljite bojzani - postopoma se bo vse razpletlo v vaš prid. Če ljubite, povejte.

DVOJČKA: Počutite se najbrž kot središče vesolja - to je občutek samozavesti, ki vas poganja naprej. Vsaj občasno pa se ozrite malo naokrog in potipajte, v kakšnem ritmu in razpoloženju živijo vaši najbližji. Od vseh nekoliko osamljenih mesecev bo februar še najbolj družaben - s prijatelji boste delili resnične in duhovne razdalje.

RAK: Še pred koledarsko pomladjo boste nenadoma oživeli - vse se bo zavrtelo hitreje in vaš delež v tem vrtljaku bo večji kot kdajkoli. Pokazala se bo vaša praktična narava in spretno boste krmarili med majhnimi in velikimi cilji. Morda vas bo kdo prosil tudi za pomemben nasvet - seveda se boste potrudili za uporaben odgovor. Dober glas gre v deveto vas...

LEV: Čustvenim napetostim in trenjem v partnerskih odnosih se februarja ne bo mogoče izogniti. Postopanje v »mlačni vodi« bi lahko postalo nevarno, zato izkoristite zvezdne vplive za regeneracijo - pazite le, da boste v vseh svojih izjavah povsem iskreni. Raziščite torej na samem, kaj čutite in kaj bi radi - v ljubezenskem vrtincu boste morali do dna.

DEVICA: Kljub zadržanosti vaših najbližjih se ne boste mogli obvladati: prepričani ste, da morate prav zdaj izbrskati neko družinsko skrivnost, ki je med tem že dobila brado. Vsekakor pa vas bodo nove informacije spodbudile k še večji aktivnosti - prepričali se boste namreč, da se vztrajnost obrestuje. Kariera: uspeh z majhno zamudo.

TEHTNICA: V vašem ljubezenskem življenju se bo vse odvijalo tako, kot da bi bil podtaknjen eksploziv - če se že dolgo odločate za spremembe in po svoji naravi malce oklevate, je zdaj pravi čas za odločitev - zgodila se bo skoraj samodejno, če ji boste to dopustili, zvezde pa jamčijo za kar se da harmonične posledice. Tudi kreativnost na vrhuncu.

ŠKORPION: Kar zadeva finance in nepremičnine, boste neustrašen pogajalec - kar menite, da vam pripada, boste tudi iztržili. In če ne boste mogli sami, boste v svoje posle vpregli tudi domače - dogovarjanje bo bliskovito in modro - manjše napetosti ne bodo omajale skupne akcije. Za kratek čas ste celo pripravljeni žrtvovati ljubezenska zadovoljstva in zabavo.

STRELEC: Februarske zvezde so se vam postavile v izjemno harmonijo, ki podpira vašo osebnost v njenih najbolj poglobljenih in energičnih potezah - temu se pridružuje izvirna komunikativnost, elegantna zapeljivost in iskreno zanimanje za druge, še posebej za tiste, ki so ali bi lahko postali vaši bližnji sopotniki. Torej - čas prijateljskih doživetij in sprememb.

KOZOROG: Nikar se ne pustite preveč zapeljati materialističnim izzivom - samo miren spanec bi si kratili. Raje se ljubeznivo posvetite svojim domačim in se z njimi posvetujte o težavah, ki vas trenutno pestijo: slon se bo znova spremenil v muho in s slednjo boste zlahka opravili v bližnji prihodnosti, ko se boste energetsko okrepili in odložili težke misli.

VODNAR: Ste prepričani, da ne obljublimate več kot zmorete in predvsem - hočete? V igri je namreč dolgoročen načrt, ki zahteva več kot le vašo moralno podporo. Tudi kritične pripombe si lahko prihranite za kdaj kasneje. Zdi se, da se trenutno počutite tako, kot da bi želeli objeti ves svet - usmerite se torej k blagim čustvom in prijetnim dejavnostim, čas je za zabavo.

RIBE: Prav je, da o morebitnih neprijetnih dogodkih govorite s tistimi, ki jim zaupate - posledice bodo tako povsem nedolžne. Predvsem pa poskušajte videti problem tudi z druge strani - morda se mu boste za konec celo nasmejali. V finančnih poslih boste imeli zdaj srečo-roko, tudi nasploh boste zadovoljni sami s seboj in še posebej - zaradi oprijemljivih uspehov v karieri.

Jaz zate, ti zame.

• Prostovoljno zdravstveno zavarovanje

VZAJEMNA
zdravstvena zavarovalnica

Sožitje generacij

Na Triglav po

PAKET
PREMOŽENJSKIH ZAVAROVANJ

Paket premoženjskih zavarovanj Zavarovalnice Triglav vam omogoča, da celovito zavarujete premoženje svoje družine. Oblikujete ga po svojih željah in potrebah, v njem pa lahko združujete tako nova kot tudi že sklenjena zavarovanja.

Odločitev za sklenitev premoženjskih zavarovanj v paketu je razumna predvsem iz treh razlogov:

- s paketom pridobite paketni popust,
- vsa zavarovanja sklenete hkrati,
- izkoristite zelo ugodne plačilne pogoje.

Tako boste prihranili denar, čas in odvečne skrbi. Najbolj dragocen pa je četrti razlog. S paketom premoženjskih zavarovanj Zavarovalnice Triglav boste pripravljeni na vse.

Pripravljeni na vse. **triglav** premoženje

 zavarovalnica triglav, d.d.